

A kiválasztott koreai han nép epikus történelme

Előszó az angol kiadáshoz

A Koreai-félszigeten, ahol az ősi dinasztiák szent rítusokkal tisztelték az ősök istenségeit, és ahol számtalan nemzedék fordult tiszteletteljes szívvel a Menny felé, egy rendkívüli történet bontakozott ki – olyan történet, amely évezredekken ível át, mégis a jelen korban teljesedik ki. Ez a koreai *han* nép epikus útja, egy olyan népé, amelynek történelmi ösvényét az isteni gondviselés vezette a Menny régóta dédelgetett reményének beteljesítése felé.

A *han* nép szent kapcsolata a Mennyel egészen a nép eredetéig nyúlik vissza. Alapító legendájuk szerint *Tangun* olyan nemzetet hozott létre, amelyet a *hongik ingan*, vagyis „az egész emberiség javának szolgálata” nemes eszménye vezérelt. Ez az elv vált annak a kultúrának filozófiai és szellemi alapjává, amely évezredekken át megőrizte sajátos identitását. Az ősi Koreában megjelenő *Han*¹ királyság a kelet felé vándorló *tongi*² népből eredt; ők alapozták meg az ősi *Kodzszoszon* királyságát, és lefektették a *han* nép szellemi sorsának alapjait.

Történelme során a *han* nép a Menny szolgálatának kultúráját alakította ki. A nagy vallások tanításait beépítették társadalmuk szövetébe, az aratás első termését Istennek ajánlották fel, és tanulmányozták az eget. Az erkölcsi önművelés hangsúlyozása abból a meggyőződésből fakadt, hogy az emberiség isteni eredetű, fehér öltözetük pedig a tisztaság és egyszerűség iránti elkötelezettségüket

1 *Han* 韓

2 *tongi* nép 東夷

fejezte ki. E szellemi mélységet gyakorlati alkotókészség egészítette ki – például a *hangul* írásrendszer megalkotása, amely az írástudást a köznép számára is hozzáférhetővé tette, valamint a nyomtatási technológia fejlődése, amely lehetővé tette a szent iratok széles körű terjesztését.

A modern kor példátlan kihívásokat hozott a Koreai-félsziget népe számára. A 20. század elején elszenvedték a Japán Birodalom gyarmati megszállásának traumáját, amely együtt járt a koreai kultúra felszámolására irányuló törekvésekkel. Az 1945-ös felszabadulást követően az ünneplés helyett az ország kettészakadt: az északi és déli részt a hidegháborús nagyhatalmak választották el egymástól. A koreai háború pusztítása óta a világ egyik legjobban megerősített határa sebként húzódik a félszigeten, egymás ellen fordítva egy népet annak ellenére, hogy közös örökség, nyelv és ősök kötik össze őket.

Mégis, a háború és megosztottság fájdmájából a kitartás rendkívüli története bontakozott ki. Dél-Korea felemelkedése a világ egyik legszegényebb országából globális gazdasági és kulturális hatalommá a koreai nép innovatív szellemének és szorgalmának tanúsága; ezzel szemben Észak-Korea elszigetelt és fejletlen állapota az emberiségen belüli tartós megosztottság árát jelzi.

A *Csoszon*-dinasztia korára a Koreai-félsziget már olyan talajjá vált, ahol a kereszténység sajátos módon vert gyökeret. Sok más nemzettel ellentétben, ahová a keresztény hit külföldi misszionáriusokon keresztül érkezett, Koreában a legkorábbi keresztények saját maguk keresték az evangéliumot: Kínába utaztak, hogy Krisztusról

tanuljanak, majd hazatérve gyülekezeteket alapítottak már azelőtt, hogy a nyugati misszionáriusok tevékenysége termékennyé vált volna. Ez a 20. század elején a hit virágzásához vezetett, jelentős szellemi ébredésekkel, amikor a Szentlélek kiáradása előkészítette az utat egy még nagyobb kegyelem korszaka számára.

A kereszténység és a *han* nép hagyományos spiritualitásának ötvözése olyan egyedülálló környezetet teremtett, amelyben különböző vallási mozgalmak jelentek meg, gyakran olyan szellemi ébredést tapasztalt férfiak és nők vezetésével, akik kinyilatkoztatásokat kaptak egy új korszak eljövételéről. Számos Szentlélek által vezetett keresztény csoport – különösen azok, amelyeket nők irányítottak – pontosan megjövendölte, hogy a környezet immár készen áll a Menny mélyreható beavatkozására.

Megjelent egy nő és egy férfi, az Egyszülött Lányként és a Messiás Második Eljöveteleként. Mindketten a mai Észak-Korea területén születtek, és gyermekkorukat a hazájukat átalakító viharos erők formálták. Közös elhívásuk az emberiség Igaz Szülőiként 1960-ban kötött szent házasságukban pecsételődött meg. Nevük: Hak Ja Han és Sun Myung Moon.

Ez a két ember ugyanazt a mély meggyőződéssel osztja Isten eredeti eszményét, miszerint a család a szeretet iskolája. A család az a hely, ahol a gyerekek lelkileg érett szüleik segítségével felnőve megtanulják Mennyei Szülő tökéletes szeretetét megtestesíteni. Még mai, az eszménytől oly távolra sodródott világunkban is ez a családkép a jövő békéjének záloga, hiszen a családban fejlődhetünk érzelmileg annyit,

hogy később mindenféle kultúrájú és vallású embert el tudjunk fogadni.

Ma, az Igaz Atya eltávozása óta eltelt évek során Igaz Anya folytatja az Igaz Szülők szent munkáját, és ő viszi tovább Mennyei Szülő eszménye földi megvalósításának küldetését. Vezetése alatt az a mozgalom, amelyet férjével együtt alapított és inspirált, továbbra is a Koreai-félsziget békés újraegyesítéséért munkálkodik, annak tudatában, hogy miként a félsziget megosztottsága az emberiség szétszakítottságát jelképezi, úgy annak a Menny vezetése alatti egyesítése a globális béke és harmónia útját világíthatja meg.

Ez a könyv tehát a *han* nép epikus útját, a kitartás, átalakulás és szellemi ébredés négyezer évnél régebben kezdődött történetét követi nyomon. Feltárja, miként készítette fel őket egyedülálló történelmük és hagyományuk arra, hogy egy új, szívközpontú kultúra középpontjában álljanak, amely azt ígéri, hogy az emberiséget egy családként egyesíti Isten alatt. Amikor ezt az epikus történelmet vizsgáljuk, nemcsak egy nemes nép történetét fedezzük fel, hanem a Menny gondviselésének kibontakozását is, amely ma is folytatódik, miközben Korea egy új korszak küszöbén áll, Isten országának földi megszilárdulására készülve.

Rövidített előszó a koreai kiadáshoz

Az emberiség történelme epikus történet. Az emberek a történelem során a kihívásokkal és nehézségekkel szembenézve is mindig egy jobb jövőről álmodtak, és igyekeztek a történelmet abba az irányba vezetni. Korea történelme része ennek az epikus történetnek. Az évszázadok során a koreai *han* nép nagy erőről és rendkívüli ellenállóképességről tett tanúbizonyságot, ám a modern nemzet új kihívásokkal is szembesül: az észak és dél közötti feszültség fokozódásával, a társadalom hagyományos értékeinek megrendülésével, valamint Dél-Koreában a világ egyik legalacsonyabb, valaha mért születési arányával. E nehézségek közepette Dél-Korea a félsziget békéjének útját, valamint saját teljes kibontakozásának lehetőségét keresi a nemzetek globális közösségének tagjaként.

A koreai nép ősidők óta a Menny felé tekintett, és bölcsességért, valamint a válság idején segítségért imádkozott. Isteni rendeltetésének tudatában mindig hitt és támaszkodott a Mennyei Szülőre, aki új felismerést és szellemi erőt adott nekik, valahányszor szükségük volt reményük és látásmódjuk megújítására.

„A kiválasztott koreai han nép epikus történelme” 13 fejezetbe rendezett 63 szakaszban meséli el a koreai nép történelmét, amely ősidőktől fogva a *han*³ népként azonosította magát.

3 *han* nép (韓)

Ez a koreai nép felébresztését szolgáló történelmi beszámoló arra emlékeztet, hogy *han* őseik szelleme és élete nem pusztán a régi történelemkönyvek lapjait díszítette; rájuk bízott Isten emberiségre vonatkozó tervének beteljesítése. A Mennyei Szülő oltalma és vezetése alatt a *han* nép hosszú utat járt be a béke, az igazságosság és a szeretet felé, miközben számtalan nehézséget és megpróbáltatást győzött le.

Ez a kis könyv megvilágítja azt az utat, amelyet a *han* nép már megtett abban a Menny által előkészített történelmi folyamatban, amely az Egyszülött Lány eljövételéhez vezetett, aki Isten női aspektusának testben megjelent megnyilvánulása, és egyben kijelöli azt az irányt is, amelyet a jövőben követniük kell. Megmutatja azt a szerepet is, amelyet a *han* népnek a Menny által felkészített népként be kell töltenie, hogy hű maradjon elhívásához, elköteleződve nemcsak saját nemzetük és népük iránt, hanem az egész emberiség békéje érdekében.

A könyv leírja, miként őrizte meg a *han* nép a nemzeti identitását évezredekken át, fenntartva autonómiáját és szem előtt tartva a köz javát még akkor is, amikor szomszédos területekről ellenséges betörésekkel kellett szembenéznie.

Történelmi tapasztalataik létfontosságú tanulságokat kínálnak az egység és az együttműködés terén, amelyekre ma nemcsak a koreai népnek, hanem az egész világnak szüksége van.

Noha Koreának el kellett szenvednie népe kettéosztottságát, és a mai dél-koreai társadalmat társadalmi és politikai konfliktusok hullámai ostromolják, e könyv azzal a reménnyel íródott, hogy megerősíti a

koreai nép nemzeti öntudatát és lelkületét, valamint elmélyíti a közösség érzését helyi és globális szinten egyaránt.

A *han* nép ősidők óta mélyen vallásos kapcsolatot ápol a Mennnyel. Ez a történet az „alfa és ómega” népeként tekint rájuk, akik a kezdetektől fogva Mennyei Szülőt követték, és ezt teszik az idők végezetéig. A Koreai-félszigeten letelepedve sajátos kulturális és vallási hagyományokat hoztak létre, amelyeket megbecsült mítoszokon és szertartásokon keresztül adtak tovább máig, s amelyek nemzeti identitásuk alapját képezik.

A könyv célja, hogy segítse a koreai népet megőrizni a gyökereikhez és hagyományaikhoz való ragaszkodásukat, és ezáltal tisztábban lássák saját nemzeti identitásukat. Ez lehetővé teszi számukra, hogy alkotó módon tegyenek eleget a koreai alkotmány azon küldetésének, hogy „hozzájáruljanak a tartós világbékehez és az emberiség közös jólétéhez”. Ez azonban nem pusztán a múlt korok vallási gyakorlatának és hitbéli hagyományainak folytatását jelenti, hanem megmutatja az irányt, amelyet Koreának, immár a fejlett nemzetek sorába lépve követnie kell a mai világban és a jövőben.

Ez a történet olyan nemzeti, vallási és társadalmi történelmet tár fel, amely arra törekedett, hogy túllépjen a Teremtő kizárólag mennyei Atyaként való, férfiközpontú felfogásán, és felismerje, valamint befogadja a Mennyei Anya valóságos megjelenését, aki az élet teremtésének lényegi igazságait, a befogadást, a gondoskodást, a harmóniát, az integrációt és az egységet testesíti meg.

A Mennyei Szülő anyai aspektusának szeretete megvilágíthatja az utat az olyan alapvető problémák kezelésében, mint az

egyenlőtlenség, a konfliktusok, a népességcsökkenés, a családok felbomlása és a generációk közötti feszültségek, amelyekkel Dél-Korea és az egész emberiség szembenéz. Ez adhat lendületet a társadalmi kérdések megoldásához és egy emelkedettebb vallási és szellemi élet kibontakoztatásához az „egy világcsalád Mennyei Szülővel a középpontban” eszméje alapján.

Azzal, hogy a vallási hagyomány Mennyei Szülő követésére tanít, mindenkit össze tud kötni azokkal az erkölcsi és etikai értékekkel, amelyek mélyen gyökereznek a *han* nép kultúrájában. Különösen a Mennyei Szülő iránti gyermeki hűség kultúrája az, ami ma is fontos érték maradt. A koreaiak régóta nagy hangsúlyt fektetnek a Menny felé tanúsított hűsége és tiszteletre alapozott erkölcsös életre, és ezek az értékek a modern társadalomban is érvényes iránytűként szolgálhatnak.

Ezért, miközben e történet elbeszéli e nép történelmét, és Isten, a Mennyei Szülő követését, hozzájárulhat az erkölcsi normák és az etikai értékeken alapuló egészséges társadalom helyreállításához. Ez nemcsak az egyének életére gyakorolhat pozitív hatást, hanem megvilágíthatja a „közösség” fogalmát is, ellensúlyozva a mindinkább individualista modern társadalom hatásait.

Ugyanakkor hatékony eszközként szolgálhat a nemzetközi közösség számára Korea egyedülálló történelmi, kulturális és vallási hagyományainak bemutatására. Noha az utóbbi időben Korea gyors gazdasági fejlődése vonta magára a világ figyelmét, az ország különleges történelmi, vallási és kulturális örökséggel is rendelkezik, amely hatalmas értéket képviselhet a világ számára. Koreát nem

csupán erős gazdasággal rendelkező országnak kell tekinteni, hanem békeszerető népnek, sajátos kultúrával. A koreai nép történelme mintát ad a világnak egy olyan népről, amelyet a Menny közvetlenül vezetett és oltalmazott. Ez a minta nagy inspirációt nyújthat az egész emberiség számára a fenntartható fejlődés és a boldogság eléréséhez.

Mindez arra utal, hogy ha a koreai nép – amelyet nemzete tartós megosztottsága korlátoz és bátortalanít – képes lenne elérni Észak és Dél békés újraegyesítését, az az emberi történelem jelentős fordulópontja és a világbéke felé tett hatalmas lépés lenne. Az a szerep, hogy egy kiválasztott nép vezesse Isten országának földi felépítését, nagy mennyei áldás, amelyet minden koreanak meg kell értenie és el kell fogadnia, és amelyhez másoknak is csatlakozniuk kell.

Ez az eposz a remény és a látomás éneke, amely a béke új korszakát nyithatja meg a Menny, és a Menny reményének és békéjének képviselőjében a világba küldött Egyszülött Lány követésében.

Itt egy nép, amelyet a Mennyei Szülő alapított és készített fel! A koreai népnek a Mennyei Szülő szívével és szeretetével összekapcsolódva kell megváltoztatnia a jövőt! Ez itt kezdődik, amikor megértjük az „*A kiválasztott koreai han nép epikus történelme*” lapjain kibontakozó történetet.

A fordítók megjegyzése

„*A kiválasztott koreai han nép epikus történelme*” eredeti szövege a koreai olvasóközönség számára készült, amely ismeri Korea történelmét, kultúráját és spirituális hátterét. Annak érdekében, hogy az angol kiadás olvasói is hasonló mélységben megérthessék a szöveget, a fordítócsoport kiegészítő kontextuális részleteket és rövid magyarázatokat adott hozzá. A könyvben egyes, egyébként hétköznapi szavak sajátos jelentéssel bírnak, például az „alap” és a „gondviselés”. E kifejezések rövid szószeredete a könyv végén található, hogy segítse azok spirituális összefüggésben való megértését.

A dél-koreai Kulturális Minisztérium 2000. július 7-én bevezette az új, módosított romanizációs (RR) helyesírási rendszert. E szabvány célja az ékezetek használatának mellőzése volt, megkönnyítve a romanizált koreai szavak online használatát. A rendszert Dél-Koreában hivatalosan minden szövegre alkalmazzák, beleértve a tulajdonneveket is, az egyetlen kivétel a személynevek. Az angol szövegben elsősorban az RR rendszert alkalmazzuk. Ugyanakkor egyes neveknél eltérő írásmódot választottunk, amely véleményünk szerint segíti az angol olvasókat a helyes kiejtésben. Néhány történelmi személy neve a bevett gyakorlat szerint szerepel; törekedtünk azonban arra, hogy minden név olyan írásmódban jelenjen meg, amely internetes kereséssel könnyen megtalálható. Az időkeret jobb megértése érdekében dátumokat is beillesztettünk, és sok esetben feltüntettük a személyek és filozófiai fogalmak neveinek kínai írásjegyeit is, amelyek évszázadokon át használatban voltak

Koreában. Reméljük, hogy ezek a kiegészítések a további kutatást is segítik.

Noha gyakran mondják, hogy Koreának ötezer éves történelme van, a ma ismert Korea valójában jóval később, 1948-ban jött létre, amikor megalakult a Koreai Köztársaság⁴, a *Tehan Minguk*. Ezt megelőzően más neveken ismerték. A könyvben igyekeztünk hűen tükrözni a *han* nép történelmi útját, a legkorábbi felismerhető eredetüktől kezdve, az adott korszakban használt hiteles elnevezésekkel.

Így az olvasó a *han* nép neve mellett találkozhat *Kodzszoszon*, *Kogurjo*, *Silla*, *Korjo* és *Cszoszon* nevével is. Koreát évszázadokon át ez utóbbi elnevezésen ismerték.

A 19. századtól az angol nyelvterületen a „Corea” név terjedt el, majd körülbelül 1895-től a „Korea” forma vált általánossá.

Reméljük, hogy a koreai *han* nép történetének e bemutatása tartalmas és élvezetes utazást jelent majd kultúrájukon és történelmükön keresztül.

4 Koreai Köztársaság: 大韓民國, *Tehan Minguk*

Megjegyzések a magyar kiadáshoz

Ebben a kötetben Dr. Hak Ja Han, valamint férje, Sun Myung Moon tiszteletes esetében eltértünk a helyesírási szabályzatban ajánlott magyar átírástól (amely a 한학자 esetében *Han Hakcsa*, illetve a 문선명 esetében *Mun Szonmjong*) a nyugati, illetve magyar kiadványokban általánosan használt angolos írásmód javára.

Az egyéb koreai személy- és helységnevek esetén a más formában meghonosodott nevek (mint pl. *Phenjan* vagy *Kim Ir Szen*) kivételével a keleti nevek helyesírására vonatkozó ajánlásokat használtuk.

Az angol kiadásban a szövegbe illesztett dátumokat, valamint a személyek és filozófiai fogalmak neveinek *handzsa* írásjegyeit a magyar kiadásban lábjegyzetekbe helyeztük át az olvashatóság javítása érdekében.

1 A Mennyei Szülő által felkészített *han* nép

1-1) Mennyei Szülő teremtésének eszménye

A Biblia elmagyarázza számunkra, hogy a Teremtő, a mi Mennyei Szülönk hat nap alatt megteremtette a világosságot, az eget és a földet, a tengereket, a növényeket, a napot és a holdat, az állatokat, végül pedig az embert. Ádám és Éva, az emberiség ősei, a Teremtő isteni képmására formáltattak, aki azt akarta, hogy egy békés világot alapítsanak és abban éljenek. Ám Ádám és Éva nem hallgattak Isten Igéjére, és nem tették azt, amit a Mennyei Szülő kért tőlük. Ettől fogva képtelenné váltak arra, hogy meghallják Isten hangját, érezzék Isten szeretetét vagy megértsék Isten szívét. Ahelyett, hogy a körülöttük élőket szerették volna – ahogyan azt a Mennyei Szülő kívánta –, saját érdekeiket helyezték előtérbe, és ez az önközpontú természet nemzedékről nemzedékre öröklődött mind a mai napig.

1-2) A keletre vándorló sémiták

Ádám és Éva leszármazottai közül Noé fia, Sém lett a sémi népek ősatyja. A Biblia szerint az özönvíz ítélete után Noé három fiának, Sémnek, Hámnak és Jáfetnek utódai szétszóródtak a világban. A korai sémiták magukba olvasztották a sumér civilizációt (a legkorábbi ismert civilizációt), majd közülük egyesek nyugatra, mások keletre vándoroltak, megalapozva Ázsia különböző

kultúráinak és vallásainak gyökereit. A sémiták közül a Mennyei Szülő két népet választott ki az emberiség megváltására és a teremtés eredeti eszményének megvalósítására: nyugaton Izrael népet, keleten pedig a *han* népet.

1-3) A koreai nép eredete

A sémi népek leszármazottai közül az egyik törzs Kelet-Ázsiába vándorolt, áthaladva a Bajkál-tó vidékén és Észak-Mandzsúrián, majd letelepedett a Koreai-félszigeten. Ők lettek a *han*⁵ nép, majd a mai Korea népe. A sémiták közül azok, akik a *tongi*⁶, „keleti ji” néppé váltak, és Észak-Mandzsúriában telepedtek le, a koreai *han* népet alkották, amely megalapította az ősi *Kodzsoszon*⁷ királyságot, amely Mandzsúriát és a Koreai-félsziget északi részét foglalta magában. E sémi eredetű nép kultúrája és hite különböző vallási hagyományokkal és szertartásokkal rendelkező területeken vándorolt keresztül, és számos ősi mítosz, legenda és rítus megmaradt a *han* nép kultúrájában. E hagyományokon keresztül a Mennyei Szülő egy alapot készített elő a Koreai-félszigeten a *han* nép körében az Egyszülött Lány, az Univerzum Anyja megszületésére, akire a Mennyei Szülő a kezdetektől fogva várt.

5 *han* (韓)

6 *tongi* (東夷), „keleti ji”

7 *Kodzsoszon* királyság (古朝鮮, Kr. e. 2333–108)

1-4) Szertartásos felajánlások a Mennynek

A han nép imádta és szertartásokkal tisztelte a Mennyet (a Mennyei Szülőt), könyörögve jó termésért és békéért, s egy békeszerető kultúrát alakított ki, amely örömét lelte a zenében és a táncban. *Kodzsoszon* királyságának idején ilyen rítusokat végeztek, önmagukat a Menny leszármazottainak⁸ tekintve.

Később, a Három Királyság korában olyan szertartásokat mutattak be, mint a „*jonggo*”⁹ *Pujóban*¹⁰, a „*tongmeng*”¹¹ *Kogurjóban*¹², valamint a „*kabe*”¹³ *Sillában*¹⁴, esőért és bőséges termésért könyörögve. Ezek elsősorban hálaadó ünnepségek voltak a Mennyei Szülő iránt az éves aratásért. A *Kodzsoszon* népe családi és törzsi ünnepeket is tartott, ahol együtt örvendeztek. Az ősi dinasztiák idején országos szintű áldozatokat mutattak be a Mennynek a király vezetésével, abban a hitben, hogy az uralkodó a Menny fia¹⁵.

Néhány ősi koreai dinasztiában papnők¹⁶ éltek a királyi palotában, akik kinyilatkoztatásokat kaptak a Mennytől, és értelmezték, megerősítették Isten akaratát. Fontos politikai döntéseket gyakran az általuk kapott próféciaik alapján hoztak meg. Az általuk végzett

8 *Cshonszon* (天孫): a Menny leszármazottja

9 *jonggo* (迎鼓)

10 *Pujo* (扶餘, Kr. e. 2. sz.–Kr. u. 494)

11 *tongmeng* (東盟)

12 *Kogurjo* (高句麗, Kr. e. 37–Kr. u. 668)

13 *kabe* (嘉俳/嘉排)

14 *Silla* (新羅, Kr. e. 57–Kr. u. 935)

15 *Cshondzsa* (天子): a Menny fia

16 *sinnjo* (信女): papnő vagy „szent asszony”

szertartások jelentős társadalmi eseményekké váltak, kapcsolódva a mezőgazdasági ciklushoz vagy háborús időszakokhoz. E palotai papnők hagyománya mind a politikai vezetés, mind a köznép körében országos szinten erősítette a Menny iránti tisztelet kultúráját.

1-5) A Mennyei Szülő által felkészített nép

Mivel a *han* nép önmagát a Mennyei Szülő által felkészített népnek tekintette, a *Cshonszon*, vagyis „a Menny leszármazottjai” ideológiáját vallotta. Ez az eszme az első *Csoszon* királyság alapításáról szóló legendában gyökerezik, amely szerint a Menny leszármazottja szállt alá a földre, hogy nemzetet alapítson. A Menny tisztelete miatt a *han* nép gondosan cselekedett, harmonikus családok és békés társadalom megteremtésére törekedve. Az a tudat, hogy a Menny különleges áldásban részesítette őket, nemzeti büszkeségük forrásává vált. A Menny örököseiként olyan nemzeti jellemet alakítottak ki, amely hangsúlyozta a Menny akaratának megfelelő élet fontosságát.

1-6) A *cshongdzsui Han* klán

A különböző koreai családok közül a *cshongdzsui Han* klán¹⁷ és a *namphjongi Mun* klán¹⁸ olyan vérvonalak, amelyeket Mennyei Szülő különlegesen előkészített. A *cshongdzsui Han* klán alapítójáról azt tartják, hogy olyan szent lény volt, aki a mennyei birodalomból szállt alá, és a Koreai-félsziget *Cshongdzsui* régiójában telepedett le, hogy

17 a *cshongdzsui Han* klán (清州 韓氏)

18 a *namphjongi Mun* klán (南平 文氏)

családot alapítson. E legendák megerősítették e klánok történelmi identitását olyan családokként, amelyek a gyermek pozíciójában különleges kapcsolatban állnak Mennyei Szülővel.

1-7) A *cshongdzsui Han* klán eredete

*Han Ran*¹⁹, a *cshongdzsui Han* klán alapítója, a hagyomány szerint a Menny leszármazottja volt, és szent erővel lett felruházva. Parancsot kapott a Mennyből, hogy szálljon alá a földre azzal a küldetéssel, hogy megmentse, majd kormányozza az emberi világot. *Han Ran* a Mennyei Szülő parancsára érkezett a földre, hogy segítsen rendbe hozni a káoszt és az igazságtalanságot. Később megindította *Cshongdzsu* vidékének szépsége és lakóinak melegszívűsége, ezért ott telepedett le, és megalapította klánját. Azóta a *cshongdzsui Han* klán büszkeségének alapja mennyei eredetének történelmi tudata.

19 *Han Ran* (韓蘭, Kr. u. 10. sz.)

2 A követés kultúrájának gyökerei

2-1) A *Tangun*-legenda és a *hongik ingan*

Az ősi koreai hit legendái és szertartásai, amelyek a Mennyei Szülő tiszteletére irányultak, mélyen beágyazódtak a han nép életébe, kultúrájába és történelmébe.

Különösen figyelemre méltó az első királyság alapításáról szóló legenda, amely szerint *Tangun*²⁰, más néven *Tangun Vanggom*²¹, *Kodzszoszon* alapítója, a Mennyből származott. A *han* nép eredetlegendáiban és *Kodzszoszon* alapításának történetében a Mennyei Szülőt *Han* vagy *Hvan*²² néven említik. A *Tehan Minguk*²³ (Koreai Köztársaság) név és a *Han* családnév is ebből ered.

A legenda szerint *Hvanung*²⁴, *Hvanin*²⁵ fia – aki az ég legfőbb és egyetlen Istene (más néven *Hannim*, *Hanal-nim* vagy *Hanul-nim*), az univerzum és minden teremtetett dolog uralkodója – alászállt a mennyei világból, hogy uralja az emberi világot. *Hvanung* a Menny három pecsétjét²⁶ kapta *Hvanintól*, majd 3000 embert vezetve

20 *Tangun* (檀君)

21 *Tangun Vanggom* (檀君王儉)

22 *Han* (韓), *Han* (汗) vagy *Hvan* (桓)

23 *Tehan Minguk* (大韓民國): Koreai Köztársaság

24 *Hvanung* (桓雄)

25 *Hvanin* (桓因)

26 *Cshonbuin*: (天符印) „a Menny pecsétje”

megalapította *Sinsi*²⁷ városát a *Sindansu*²⁸ alatt a *Tebek*-hegyen²⁹, amely összeköti a mandzsúriai síkságot és a Koreai-félszigetet. *Pungbek*, a szél istene³⁰, *Usza*, az eső istene³¹ és *Unsza*, a felhők istene³² kíséretében *Hvanung* mezőgazdaságra, gyógyításra és törvényre tanította az embereket, gyakorolva a *hongik ingan*, „az egész emberiség javának szolgálata”³³ eszméjét. Ez a Mennyei Szülő akaratát és minden ember vágyát tükröző ideológia *Kodzszoszon* alapelvévé vált, és a han nép szellemének vezérfénye lett.

A legenda szerint egy napon egy medve és egy tigris járult *Hvanung* elé, hogy emberré válhassanak. *Hvanung* szent ürmöt és húsz gerezd fokhagymát adott nekik, mondván: „Ha ezeket megeszitek, és száz napig kerülitek a napfényt, emberré váltok.” A medve így nővé változott. Feleségül ment az ideiglenesen emberi alakot öltött *Hvanunghoz*, és megszületett *Tangun*.

Tangun, a koreai nép ősatya nemcsak a *hongik ingan* eszményét hirdette, hanem a *csesze ihva*³⁴, vagyis „a világ átalakítása földi életünk során”, az *ido jocshi*³⁵, vagyis „az Út szerint kormányozni”, és a *kvangmjong isze*³⁶, vagyis „a világot fényességgel kormányozni”

27 *Sinsi* (神市): „az Isten Városa”

28 *Sindansu* (神壇樹) szent fa

29 *Tebek*-hegy (ma *Pektu*-hegy)

30 *Pungbek* (風伯) a szél istene

31 *Usza* (雨師) az eső istene

32 *Unsza* (雲師) a felhők istene

33 *hongik ingan* (弘益人間): „az egész emberiség javának szolgálata”

34 *csesze ihva* (在世理化): „a világ átalakítása földi életünk során”

35 *ido jocshi* (以道與治): „az Út szerint kormányozni”

36 *kvangmjong isze* (光明理世): „a világot fényességgel kormányozni”

elveit is. E békés alapelvek mentén uralkodott *Kodzsoszon* felett, és a *han* nép azon víziójának jelképévé vált, hogy Isten akaratának megfelelően éljenek és a Mennyei Szülőt szolgálják, miközben az egész emberiség által vágyott egyetemes béke megteremtésén munkálkodnak.

Az a tény, hogy *Ham Szokhon*³⁷ koreai emberi jogi aktivista kijelentése – „Népünk egy nép, nemzetünk egy nemzet, kultúránk egy kultúra” – ma is élő gondolat, azt mutatja, hogy a koreai kultúra legmélyebb alapja az a hit: mindannyian egy gyökérből származnak, a Menny leszármazottai, egyetlen Mennyei Szülő gyermekei. A hagyomány szerint a régi időkben *Csedzsu* szigetén egy helyi istenség, *Cshondzsi Vang*³⁸ egy halandó asszonytól két fiút nemzett, akik közül az egyik a földi világ királyává vált. Később, a konfucianizmus, buddhizmus és taoizmus hatására ezek az ős-istenségek – *Hvanin* és *Cshondzsi Vang* – a *Cse*³⁹, *Szangdzse*⁴⁰ vagy *Cseszok*⁴¹ neven váltak ismertté.

Az ilyen „ős-atyai” istenségek hangsúlyos jelenléte arra utal, hogy a Mennyből származó, szülői pozícióban álló istenségbe vetett hit évezredek óta mélyen gyökerezik a *han* nép szellemiségében és történelmében. Az ős-istenségekkel való szoros kapcsolat békeszerető, mások iránt jóindulatú, ugyanakkor az emberek és a nemzet szolgálatára kész bátor jellemet formált.

37 *Ham Szokhon* (1901–1989)

38 *Cshondzsi Vang* (天地王) „az Ég és Föld királya”

39 *Cse* (帝)

40 *Szangdzse* (上帝)

41 *Cseszok* (帝釋)

A Menny leszármazottainak tudata alapján a *han* nép úgy tekintett magára, mint akik azonos gyökérből erednek, ezért szívük is összekapcsolódik. E közös szív-gyökeret „*han-ma-um*”-nak nevezik, amely szó szerint „egy szívet” jelent – vagyis Isten szívét. Ez az érzelmi minőség az egység, a szerves közösségi tudat és a mély közösségi összetartozás eszméjévé fejlődött. Mivel a han népben a Koreai-félszigeten él és munkál egy ilyen, Isten szívéhez kapcsolódó „*han-ma-um*”-ra épülő béke- és együttélési kultúra, Mennyei Szülő hozzájuk küldhette azokat, akik a Menny akaratával összhangban álltak.

2-2) *Mago* és *Bari* hercegnő legendái

A *han* nép legendáriumában női alakokhoz kapcsolódó történetek is találhatók, például *Mago* vagy *Bari* hercegnő legendája. *Mago* – más néven *Mago Halmi*, vagyis „Mago Nagymama” – olyan istennő, aki teremtő erejével és isteni természetével hozta létre az eget és a földet. A hagyomány szerint mielőtt felemelkedett a Mennybe, erejét egy sámánnak⁴² adta tovább. A *Csedzsu*-szigeten hasonló legenda él *Szolmunde Halmang*ról vagyis „*Szolmunde* nagymamáról”, az óriás nagyanyáról, aki a szigetet teremtette. Ezek a történetek egy olyan mennyei anyai alakról szólnak, aki aktívan részt vesz a teremtés folyamatában.

Bari hercegnő a király hetedik leányaként született, de elhagyták, és egy idős házaspár nevelte fel. Amikor a király és a királyné súlyosan megbetegedett, azt mondták, hogy csak az alvilág életvize

42 *mudang* (巫堂): sámán

gyógyíthatja meg őket. Míg hat idősebb nővére visszautasította a veszélyes küldetést, *Bari* hercegnő – annak ellenére, hogy szülei elhagyták – vállalta az alvilági utat, hogy megmentse őket. Sikeresen visszahozta az élet vizét, és szülei meggyógyultak. Ezt követően *Bari* hercegnő a *mudangok*, a Menny akaratát és a *han* népet összekötő sámánok ősanijává vált.

A női alakokat középpontba állító legendákban az istenségek az élet isteni gyökerei, akik egyszerre ölelik fel a természet világát és az emberiséget. Ők uralkodnak a születés felett, új életet adnak, és különösen jellemző rájuk a női sámánokkal való kapcsolat, akik enyhítik az emberek keserű szenvedését a születés, öregedés, betegség és halál körforgásában. A *han* nép ezzel párhuzamosan olyan alapot teremtett, amelyen feltárulhatott Isten tökéletessége Mennyei Szülőként: a *Tangun*-legendán keresztül Isten mint Mennyei Atya, a női istenségekről szóló legendákon keresztül pedig mint Mennyei Anya jelenik meg.

2-3) A Mennynek bemutatott szertartások

Mivel a vallási rítusok központi szerepet játszottak az ősi Koreában kibontakozó kultúrában, a han nép kultúrája úgy is jellemezhető, mint a *cs hondzse*⁴³, „a Mennynek bemutatott szertartások” kultúrája, amely a Mennyei Szülőnek szentelt szertartások köré épült. Az ősi társadalomban ezek a rítusok nemcsak a Mennyel (Mennyei Szülővel) való kapcsolatot szolgálták, hanem fontos szerepet

43 *cs hondzse* (天祭): a Mennynek bemutatott szertartások

játszottak abban is, hogy megerősítsék és fenntartsák az emberek közötti kötelékeket az egyes falvakban és az egész nemzeten belül.

A *han* nép ősi történelme során az alapító királyok – akiket egyszerre tekintettek a Menny leszármazottainak és egy földi nemzet uralkodóinak – oltárokat emeltek a Menny tiszteletére. Ez nemcsak *Kodzsoszon*⁴⁴ (古朝鮮, i. e. 2333–108) királyságában történt így, hanem *Pujo*⁴⁵ (扶餘, i. e. 2. sz.–i. sz. 494), *Kogurjo*⁴⁶ (高句麗, i. e. 37–i. sz. 668), *Karak* és *Silla*⁴⁷ (新羅, i. e. 57–i. sz. 935) királyságaiban is. Dobokkal, bambuszfuvolákkal és más hangszerekkel kísért zenével és táncsal mutattak be szertartásokat a Menny előtt, felajánlva az aratás első termését és az elsőszülött állatokat.

A tiszta kútvíz felajánlásának szertartását szintén ősidők óta gyakorolják, elsősorban a háztartások asszonyai. Ez a Menny (Mennyei Szülő) iránti tisztelet és hála kifejezése volt, valamint a megtisztulás eszköze. A tiszta víz felhúzása a kútból és annak a Mennynek való felajánlása imádság közben fontos rítusnak számított, amely a Menny szentségét tisztelte, és egyben az emberek kívánságainak Mennyei Szülőhöz való eljuttatásának módja volt.

Ezek a szertartások a han nép azon meggyőződését tükrözik, hogy a Menny leszármazottai. Igyekeztek megvalósítani a Menny akaratát egyéni életükben, falvaikban és az egész nemzetben. Azzal, hogy a napot hajnalban a Menny köszöntésével kezdték, az újonnan

44 *Kodzsoszon* (古朝鮮, i. e. 2333–108)

45 *Pujo* (扶餘, i. e. 2. sz.–i. sz. 494)

46 *Kogurjo* (高句麗, i. e. 37–i. sz. 668)

47 *Silla* (新羅, i. e. 57–i. sz. 935)

betakarított gabonát és az első terméseket a Mennynek ajánlották fel, valamint művészi rituális szertartásokat végeztek, a Mennyei Szülő szolgálatában éltek. Ez a szemlélet jól tükröződik a Tangun-legendában, különféle más legendákban és az áldozati szertartások kultúrájában, amelyek alapot adnak a han nép azon meggyőződésének, hogy különleges kapcsolatban állnak a Mennyel. Ez a meggyőződés ösztönözte annak a kultúrának és nemzeti jellemnek a kialakulását, amely arra törekszik, hogy közösségben éljen Istennel.

2-4) Csomszongde és az asztronómia iránti szenvedély

A *han* nép mély érdeklődést tanúsított a Menny iránt, amelyet eredetüknek tekintettek, és magas szintű csillagászati ismeretekkel rendelkeztek, amit a *Csomszongde*⁴⁸ obszervatórium is bizonyít, amelyet a csillagok és bolygók tanulmányozására építettek. A *Csomszongde* nemcsak a mennyei testek mozgásának megfigyelésére szolgált, hanem a Menny imádatának szentelt vallási szertartások helyszínének is tekintették, ahol a Menny akaratát igyekeztek megérteni. Ez jól tükrözi a *han* nép vallási törekvését, hogy tiszteletet tanúsítson a Menny iránt. A megszerzett csillagászati ismereteiket azokban a szertartásokban alkalmazták, amelyeket a Mennyei Szülőnek ajánlottak fel, akit mindennapi életükben szolgáltak. Lényegében ez stabil alapot teremtett a *han* nép fejlett és művelt kultúrájához, amely a Menny, az emberiség és a föld (a természet

48 *Csomszongde* obszervatórium (瞻星臺)

világa) hármas egységét⁴⁹ tekintette egy harmonikus univerzum alkotóelemeinek. Folyamatosan kutatták a Menny akaratának mélyebb megértését a természet törvényeivel együtt, törekedve egy erkölcsös és ideális életre, amely fenntartja e három elem harmóniáját.

49 *szamdzse* (三才): a Menny, az emberiség és a föld (a természet világa) hármas egysége

3 Vágyódás a Mennyei Szülő Nemzete után

A *han* nép történelmében világosan felismerhető az egyetemes emberi vágy egy békés, új világ után, amelyben Teremtőnk, a Mennyei Szülő álma megvalósul. Ez a sóvárgás különböző vallási és eszmei irányzatokban öltött testet. Az egyik különösen jelentős inspiráció a *temang szaszang*⁵⁰, vagyis „a Nagy Reménység eszméje”, amely előrevetíti egy olyan személy eljövételét, aki a Mennyet képviseli, és új korszakot nyit a világ számára.

3-1) A Tiszta Föld buddhizmus és a Maitréja Buddha

A mahájána buddhizmus Tiszta Föld irányzata⁵¹, amely Buddha eredeti erejére támaszkodva szeretné megvalósítani a szenvedéstől és gyötrelemtől mentes ideális világot, a Koreai-félszigeten attól az időtől kezdve virágzott, hogy egy szerzetes 372-ben buddhista képeket és szent iratokat hozott Kínából *Kogurjő*ba.

A Tiszta Föld buddhizmus lehetőséget adott a *han* népnek arra, hogy kifejezze vágyát Mennyei Szülő nemzetének megvalósulása iránt. A Maitréja Buddha⁵², az „eljövendő Buddha”, akit a jövőben megjelenő végső megváltónak tartanak, aki minden érző lényt megszabadít és

50 *temang szaszang* (大望思想): „a Nagy Reménység eszméje”

51 a mahájána buddhizmus Tiszta Föld irányzata (大乘佛教)

52 Maitréja Buddha (彌勒佛): az „eljövendő Buddha”

véget vet a szenvedésnek, kiemelkedő helyet foglal el a koreai buddhizmusban. A történelem viszontagságai és zűrzavarai közepette a *han* nép abba a reménybe kapaszkodott, hogy a Maitréja Buddha megjelenik és megmenti a világot.

A *Silla*-kor első templomának, az 527-ben alapított *Hungnyunsza*⁵³ templomnak, valamint a *Pekcse*-kori *Kumszansza*⁵⁴ templomnak a fő Buddha-szobrai Maitréja-ábrázolások voltak. Számos szerzetes imádkozott buzgón e szobrok előtt, kérve, hogy a „Nagy Szent”⁵⁵, azaz a Maitréja Buddha, jelenjen meg a világban *hvarangként*⁵⁶ megtestesülve. Az Egyesített *Silla* korszakában, *Kjongdok*⁵⁷ király uralkodása idején több csodás történet is kapcsolódott a Maitréja-szobrokhoz. Az egyik legenda szerint egy *Csoszín* nevű templomgondnok álmában útmutatást kapott, hogy ott ásson ki egy kőből készült Maitréja-szobrot, ahol elhunyt fiát eltemette. A *Korjo* korszakban⁵⁸ a buddhizmus Dharma-karakter iskolája⁵⁹, amely a Maitréjában hitt, évente Maitréja Bódhiszattva- és Amitábha-összejöveteleket tartott az 1020-ban alapított *Hjonhvasza* templomban⁶⁰, a Maitréja eljövetelére összpontosítva.

53 *Hungnyunsza* templom (興輪寺) alapítva 527-ben

54 *Kumszansza* templom (金山寺) alapítva 599-ben

55 „Nagy Szent” (大聖): a Maitréja Buddha

56 *hvarang* (花郎, „elit ifjú harcos”)

57 *Kjongdok* király (723–765)

58 *Korjo* korszak (918–1392)

59 a buddhizmus Dharma-karakter iskolája (法相宗)

60 *Hjonhvasza* templom (玄化寺)

A *Csoszon* korszakban⁶¹ *Szukcsong* király⁶² uralkodása idején, amikor aszály és éhínség sújtotta az országot, egy *Jo Hvan* nevű szerzetes, akit olykor élő Buddhának neveztek, széles körben terjesztette a Maitréja-hit tanítását. Azt ígérte, hogy megszabadítja az alsóbb néprétegeket nyomorúságos életük elnyomásától. Azt hirdette, hogy amikor július 15-én megérkezik az eső, lezárul az első Buddha korszaka, és a Maitréja Buddha új világa kezdődik. Követőket gyűjtött és felkelésre készült. Amikor azonban az eső elmaradt, bánatában úgy vélte, hogy a Menny az ő erénytelensége miatt nem válaszol, és végül feladta.

Bár *Jo Hvan* felkelése kudarcot vallott, a Maitréja-hit továbbra is új reményt adott a természeti csapások és betegségek által sújtott embereknek. Társadalmi zűrzavar idején még inkább megerősödött, vigaszt és jövőbe vetett hitet nyújtva sokak számára. A Maitréjába vetett hit hozzájárult a *han* nép nemzeti karakterének formálódásához: az abszolút lényben való megváltás reménye és egy békés, jobb jövő iránti vágy mélyen beépült gondolkodásukba.

3-2) A konfuciánus eszmény

Az ősi kínai irodalmi mű, a *San-haj-csing*⁶³, a „Hegyek és vizek könyve” a *Kodzszoszon* népét igazságos emberekként írja le, akik nagylelkűséggel, emberszeretettel, udvariassággal, feddhetetlenséggel és önbecsüléssel rendelkeznek. E tulajdonságok a konfuciánus bölcs legfőbb erényében, a jóságban egyesülnek. A konfucianizmusban a

61 *Csoszon* korszak

62 *Szukcsong* király (1661–1720)

63 *San-haj-csing* (山海經): „Hegyek és vizek könyve”

bölcs⁶⁴ az, aki megkapja a Menny megbízatását és erkölcsi tökéletességre jut. A legnagyobb tiszteletnek örvendő kínai bölcsek közé tartoznak a legendás császárok, *Jao* és *Sun*, továbbá Konfuciusz⁶⁵, valamint a *Csou*-dinasztia meghatározó alakjai: *Ven* király, és fiai: *Vu* király és *Csou Gong*, *Csou* hercege. A *Csou*-kor⁶⁶ Konfuciusz szemében az eszményi, harmonikus társadalom mintája volt, amelyre saját tanításait⁶⁷ alapozta.

Őket a civilizált kultúra megalapítóiként tisztelik, akik bevezették a rítusokat, a zenét, valamint társadalmi rendet, és akik megtestesítették az Út⁶⁸ (a *Tao*) legmagasabb erkölcsi értékeit: az emberséget, igazságosságot, helyes rendet és erényt⁶⁹.

A *han* nép ősidők óta úgy tekintett ezekre a konfuciánus bölcsekre, mint akik a Menny akaratát testesítették meg az emberi világban. Különösen Konfuciusz fektette le azt az erkölcsi alapot, amely a társadalmi harmóniát és békét a Menny akaratának követésével kívánta megvalósítani. A *han* nép – amely önmagát eredendően igazságos nemzetnek tekintette – tanulmányozta a konfuciánus tanításokat, és a bölcs eszményét követve törekedett a Mennyei Szülő eszményének megvalósítására, erkölcsös életmód és erkölcsös társadalom kialakítására.

64 *szongin* (聖人): szent bölcs

65 Konfuciusz (551–479 Kr. e.)

66 *Csou*-kor: 1046–256 Kr. e.

67 *jugaszasjang* (儒家思想): a konfuciánus eszmerendszer

68 *Tao* (道): az Út

69 *inidodok* (仁義道德): „emberség, igazságosság, az Út és az erény”

3-3) Koreai jövődölések

A *Csoszon*-korban olyan prófécia-gyűjtemények születtek, mint például a *Csonggammnok*⁷⁰ és a *Kjogam Jurok*⁷¹. E próféciák egy része azt jövődölte, hogy a romlott és igazságtalan világ összeomlik, és a jövőben megjelenik egy szent király, aki megmenti a világot és új korszakot hoz el. A *Csonggammnok* különösen népszerű volt a *Csoszon*-kor késői szakaszában, amikor az ismétlődő inváziók, valamint a vezetők korrupciója és erkölcsi hanyatlása kaotikus társadalmi helyzetet teremtett. A próféciák reményt adtak az embereknek, és tükrözték mélyen gyökerező vágyukat a Menny akaratának beteljesedése iránt.

A *Kjogam Jurok*ban a középső-*Csoszon*-kor tudósa, *Nam Szago*⁷² (írói nevén *Kjogam*) korábbi próféciókat jegyzett fel, a *Csonggammnok*hoz hasonlóan. Részletes jövőképei szintén említik egy bölcs király megjelenését és az azt követő változásokat a világban. Ezek az írások megerősítették a Menny akaratának beteljesedésére várakozó emberek hitét és reményét a bizonytalan időkben.

3-4) A *Tonghak*, a *Cshondogjo* és a békés ideális világ

A 19. század közepén, a nyugati hatalmak fenyegető megjelenése idején született meg a *Tonghak*⁷³, vagyis a „Keleti Tanítás” társadalmi

70 *Csonggammnok* (鄭鑑錄)

71 *Kjogam Jurok* (格庵遺錄)

72 *Nam Szago* (南師古, 1509–1571, írói nevén *Kjogam*)

73 *Tonghak* (東學): „keleti tanítás”

mozgalom, amelyet később a *Cshondogjo*⁷⁴, vagyis „a Menny Útja” új vallási mozgalom vitt tovább. Mindkettő kifejezte a han nép várakozását a Mennyei Szülő országának eljövetelére. A *Tonghakot Cshö Cseu* (1824–1864) alapította, aki spirituális úton kereste nemzete megmentésének és a béke megteremtésének módját. Tanítása középpontjában a nemzet támogatása és a nép jóléte⁷⁵, valamint a nép széles körű megsegítése⁷⁶ állt. Miután kinyilatkoztatásokat kapott a Menny Urától (*Hanul-nim*) a „Nagy Végtelen Útról”, azt tanította, hogy a Menny eljövetelét megelőző korszak hanyatlóban van, míg az azt követő korszak felemelkedőben, és egy új kezdetet hirdetett. A *szicshondzsu*⁷⁷, vagyis „a Menny Urának szolgálata” tanítását is hirdette, amely szerint az ember és minden létező azáltal válik értékessé, hogy a Menny Urát szolgálja. A *Tonghak* hangsúlyozta Mennyei Szülő szívbéli szolgálatát, és a szeretet és az egyenlőség gyakorlását, amely széleskörű támogatottságot hozott neki, és végül a *Tonghak* parasztfelkeléshez és társadalmi reformtörekvésekhez vezetett. A *Tonghak* tanításai a Menny Akarata megvalósulására és egy új korszak eljövetelére irányuló vágyakat tükrözik.

A *Cshondogjo*⁷⁸ vallást *Szon Pjonghi*⁷⁹ rendszerezte és fejlesztette tovább a *Tonghakból*. Központi szerepet játszott az a 33 nemzeti képviselő között is, akik a márciusi 1-jei függetlenségi mozgalmat

74 *Cshondogjo* (天道教): „a Menny Útja”

75 *poguk anmin* (輔國安民): „nemzet támogatása és a nép jóléte”

76 *kvangdzse cshangszeng* (廣濟蒼生): „a nép széles körű megsegítése”

77 *szicshondzsu* (侍天主): „a Menny Urának szolgálata”

78 *Cshondogjo* (天道教, „a Menny Útja”)

79 *Szon Pjonghi* (孫秉熙, 1861–1922)

vezették a japán gyarmati időszakban, miután a *Tonghak* parasztfelkelést leverte a hatalom. A *Cshondogjo* központi tanításai közé tartozik az „Isten szolgálata” és a *szain jocshon*, „az embert úgy tiszteld, mint Istent”⁸⁰, valamint az *innecshon*⁸¹ „az emberben él a Menny” elve. Célja az egyéni tökéletesedés és a nemzet védelme, végső soron pedig az egész emberiség megmentése és a mennyei királyság földi megvalósítása volt.

A *Cshondogjo* aktívan bekapcsolódott társadalmi kezdeményezésekbe – függetlenségi mozgalmakba, paraszttámogatásba, nő- és gyermekvédelmi programokba –, és tanította az imádság, valamint a tiszta víz szertartásának gyakorlatát mint a *Hanul-nim* iránti odaadás kifejezését. A *hucshon szongjong*⁸², „az eljövendő mennyei korszak” világa, amelyben az emberi méltóság helyreáll, a koreai nép tudatában a Menny leszármazottaiként való önazonosság megerősítését szolgálta. Mindez része annak a vallási törekvésnek, amely a Mennyei Szülő akaratának megismerésére és megvalósítására irányul.

Így látható, hogy a han nép történelmében és kultúrájában újra és újra megjelent egy olyan hit, amely egy globális erkölcsi társadalom mintáját várja: egy új, eszményi világot, amelyre Mennyei Szülő vágyik. Az új, békés világ utáni vágyakozás olyan kultúrát formált, amelyben él a hit, hogy egy napon a Menny által előkészített személy jelenik meg közöttük, és a béke eszményi világa bizonyosan megvalósul.

80 *szain jocshon* (事人如天): „az embert úgy tiszteld, mint Istent”

81 *innecshon* (人乃天): „az emberben él a Menny”

82 *hucshon szongjong* (後天仙境): „az eljövendő mennyei korszak”

4 Mennyei Szülő követésének kultúrája

A *han* nép kultúrája és hagyományai, amelyek hosszú időn át Mennyei Szülő követésére irányultak, mélyen gyökereznek az erkölcsi és etikai értékekben. A *hjudzsong*⁸³, a legmélyebb gyermeki szív és tisztaság kultúrája a mindennapi életben gyakorolt erényekből épült fel.

4-1) A *hjudzsong* és az ősök tisztelete

A *han* nép által gyakorolt *hjudzsong*, vagyis hűséges gyermeki szív túlmutat a szülők iránti hála⁸⁴ viszonzásán. Ez az erkölcs gyökere, az emberi lét alapja, és az élet forrásának megbecsülésén alapuló önbecsülés, ezért olyasvalami, amit minden embernek gyakorolnia kell. A gyermeki odaadás védi a szülőket, a családot, a szomszédságot és a nemzetet, és erőt ad a válságok leküzdéséhez. A *hjudzsong* a szellemiség, amely a családban kezdődve fenntartja az egész társadalmat és nemzetet.

1973-ban Arnold Toynbee brit történész, amikor Londonban koreai politikusokkal találkozott, könnyekig meghatódott a koreai gyermeki hűség⁸⁵ kultúrájáról hallva. Azt mondta: „Ha a Föld elpusztulna, és az embereknek új bolygóra kellene költözniük, ez a [koreai] filozófia lenne a legértékesebb kulturális elem, amit magukkal vihetnének.”

83 *hjudzsong* (孝情): gyermeki hűség és odaadás

84 a szülők iránti hála (報恩)

85 gyermeki hűség (孝, *hjo*)

Úgy vélte, hogy ez a gyermeki hűség, mint a koreai nép alapvető értéke és szellemisége, lehetővé teszi a gyors gazdasági fejlődést is.

A *han* nép *hjudzsongja*, vagyis gyermeki hűsége és odaadása, a gyermekek szeretetteljes válasza a szülőktől kapott mély szeretetért, számos történelmi írást, irodalmi művet, történetet és legendát ihletett, amelyek a gyermeki hűség gyakorlását mutatják be. A Mennyei Szülő iránti tisztelettel a gyermeki hűséget tekintették a konfuciánus bölcsek által tanított „*Három Kapcsolat és Öt Erény*”⁸⁶ közül a legfontosabbnak, és mindig arra törekedtek, hogy gyakorolják tiszteletüket és szeretetüket szüleik iránt. A gyermekek jól neveltek voltak, szavaikban és tetteikben figyelmesek a szüleik előtt. Értékelték a szüleik által kapott életet és testet, és arra törekedtek, hogy örömet szerezzenek szüleiknek azzal, hogy saját nevüket és helyüket biztosítják a társadalomban. Amíg szüleik éltek, a gyermekeik minden reggel és este üdvözölték őket, éjszakára előkészítették ágyukat, és gondoskodtak testi, anyagi és lelki jólétükről. Ebben a szülők és ősök tiszteletében mélyen gyökerező kultúrában, a gyermekek még szüleik halála után is naponta látogatták sírjaikat három éven át, a legmélyebb őszinteséggel ajánlva emlékező szertartásokat szüleik és ősök tiszteletére.

A *Csoszon* dinasztia egyik miniszterelnöke, *Hvang Hi*⁸⁷ kiváló államférfi és hűséges gyermek volt. Amikor szülei megöregedtek, a *hjudzsong* gyakorlásaként lemondott hivataláról, és visszatért szülővárosába, hogy gondoskodjon róluk. Apja és anyja halála után nádfedeles kunyhót épített sírjuk közelében, és ott élt három éven át.

86 „Három Kapcsolat és Öt Erény” (三綱五倫)

87 *Hvang Hi* (黃喜, 1363–1452)

Ez összhangban volt a *han* nép ősi hagyományával, hogy a gyermekek hároméves gyászt szentelnek a *hjodzsong* és a tisztelet kifejezésére, amelyet szüleik életében nem tudtak teljes mértékben kimutatni.

*Sim Cshong*⁸⁸ története, aki fiatalon elveszítette anyját, és vak apjával élt, a lehető legnagyobb odaadással gondoskodva róla, a koreai nép körében nagy szeretetnek örvend. A történet szerint *Sim Cshong* életét áldozza azzal, hogy a tengerbe veti magát, hogy apja látását helyreállítsa. *Sim Cshong hjodzsongja*, amely még a Mennyet is megindítja, végül újraegyesíti apát és lányát, és az apa visszanyeri látását. Ez a történet hangsúlyozza a gyermek legteljesebb szeretetét apja iránt, és tükrözi a *han* népben élő gyermeki hűséget.

Az ősök tisztelete, a megemlékező szertartások, az emlékezés az elődöktől kapott kegyelemre, és az ezért való hála kifejezése fontos kulturális hagyomány, Mennyei Szülő akaratával összhangban. Ezen túlmenően a gyermeki hűség gyakorlása erősíti a családi kötelékeket és növeli a társadalmi szolidaritást.

4-2) Az erény és a családi szeretet kultúrája

A *han* nép a tisztaság és szemérmesség kultúráját ápolta, törekedve arra, hogy lelkiismeretük szerint éljenek, miközben tisztelték a Mennyet. Ennek megvalósításához alapvető erkölcsi értéknek számított az önközpontú vágyaktól való távolságtartás, az élet lelkiismeret-központú vezetése, valamint a rend fenntartása a családban és a társadalomban egyaránt.

88 *Sim Cshong* (沈清)

A tisztaság és szemérmesség megőrzését nem csupán egyéni erénynek tekintették, hanem a családi becsület és a társadalmi bizalom fenntartásának fontos feltételének is. Különösen a nők mutattak példát tisztaságukkal és hűségükkel, és tisztelték szüleiket. Bölcs és jóságos anyaként erényre nevelték gyermekeiket, és szilárd szerepet játszottak a koreai hagyomány fenntartásában, amely a Mennyei Szülő szolgálatában való életet hangsúlyozza.

*Sin Szaimdang*⁸⁹ a középső *Kodzsoszon*-kor tudósa volt, akinek tisztasága és hűsége számtalan koreai nőre jellemző. Kiemelkedő tehetséget mutatott a művészet és a tudomány terén, és élethű növény- és rovarábrázolásairól ismert. Rendkívüli képességei ellenére mindig megőrizte alázatos magatartását, életét családjának és szomszédainak szentelte, és mint bölcs anya és jó feleség, gondolatai és erényes élete széles körben ismertté váltak.

Sin Szaimdang maga nevelte gyermekeit, arra ösztönözve őket, hogy szenteljék magukat az olvasásnak és a tudományos tanulmányoknak. Amikor fia, *Julgok*⁹⁰ a szabadban játszott, arra tanította, hogy a hegyeket és folyókat tanuló szemmel figyelje, és tudományos szemlélettel közelítsen a világhoz. Ennek hatására *Julgok Kodzsoszon* egyik legismertebb újkonfuciánus tudósává vált.

Egy másik nevezetes *csoszoni* anyát, *Han Szokpong*⁹¹ édesanyját gyakran hasonlítják a kínai filozófus, Menciusz⁹² édesanyjához. Rá

89 *Sin Szaimdang* (申師任堂, 1504–1551)

90 *I I*, művészneve *Julgok* (栗谷李珥, 1536–1584)

91 *Han Szokpong* (韓石峯, 1543–1605)

92 Menciusz (孟子, Kr. e. 372–289)

utal a kínai mondás is: „Menciusz anyja háromszor költözött”, amelyet gyakran idéznek annak hangsúlyozására, hogy a szülőknek mindent meg kell tennie gyermeke jólétéért és neveléséért. A *Han* család szegény körülményei ellenére *Han Szokpong* édesanyja mindent megtett azért, hogy fiának szigorú nevelést biztosítson, és ő a *csoszon* korszak legkiválóbb kalligráfusává vált.

Édesanyját azért tisztelik, mert hangsúlyozta a helyes gondolkodásmód fontosságát, és olyan életet élt, amely kiemelte a gyermekek nevelésének jelentőségét.

A Mennyei Szülő szolgálatának tisztaságban és hűségben megélt hagyománya számos erényes nő és férfi történetén keresztül öröklődött tovább, akik fontosnak tartották a házastársi hűséget. Különösen a nők törekedtek arra, hogy gondolatban és testben egyaránt tiszták maradjanak: a házasság előtt megőrizték tisztaságukat, utána pedig hűségesek maradtak férjükhöz. A korai *csoszoni* korszak egyik legkedveltebb története a *Cshunhjang* története⁹³, amely egy asszony életét meséli el, aki akkor is hű maradt férjéhez, amikor ez az életébe kerülhetett volna.

Cshunhjang, egy *kiszeng*⁹⁴ vagyis női előadóművész lánya titokban feleségül megy *I Mongjong*hoz, egy nemesemberhez. Amikor azonban egy új helyi előjáró, *Bjon Hakdo* érkezik a faluba, nem hajlandó elismerni a házasságukat. Noha arra kényszerítik, hogy hagyja el *Mongjong*ot – aki eközben a hivatalnoki vizsgára készül – és legyen az előjáró ágyasa, *Csunhjang* hű marad férjéhez még kínzások

93 *Cshunhjang* története (春香傳, Kr. u. 13. sz.)

94 *kiszeng* (妓生): női előadóművész

és halálos fenyegetés közepette is. A legnehezebb körülmények között is megőrzi tisztaságát és hűségét. Végül újra találkozik *Mongjong*gal, aki sikeresen leteszi a hivatalnoki vizsgát, és megkezdhetik közös házaseletüket. *Csunhjang* története a házastársi szeretet és hűség erényeit példázza, amelyek fontosak Mennyei Szülő követésében.

A *han* nép kialakított egy „szívbeli egységet” a Mennyel, valamint a családi kapcsolatok és a családi szeretet olyan kultúráját, amelyen keresztül Istent mint az emberiség szülőjét követik, és ezzel értékes példát nyújtanak minden ember számára. Ez a szellemiség formálta a *han* népet arra, hogy mindenféle körülmények között pozitív hozzáállással éljen, és a *sinmjong*⁹⁵, vagyis isteni ihlet által győzze le a nehézségeket. Ennek révén kifejlesztették a *hjodzsong*⁹⁶, a gyermeki hűség és odaadás szívét, hogy bármilyen körülmények között kövessék a Mennyet, megteremtve a belső alapot a Menny akaratának megőrzéséhez.

Így a *han* nép történelme során kialakult a gyermeki hűség kultúrája, amelyben az emberek Istent mint szülőjüket követik, és amely megjelenik a családi élet, a házasság és a gyermeknevelés Mennynek szentelt kultúrájában. Ez a nemzeti jellem az Isten és a család iránti szeretetre épül, lehetővé téve, hogy az emberek legyőzzék a nehézségeket, és erőt merítsenek a lehetetlen megvalósításához.

95 *sinmjong* (神明): isteni ihlet

96 *hjodzsong* (孝情): gyermeki hűség és odaadás

5 Nemzeti identitás és függetlenség

A *han* nép békeszerető szíve hagyományos, fehér népviseletében is tükröződött. Mint a Mennyei Szülő által kiválasztott nép, történelmük külső megszállásokkal tarkított korszakait úgy élték túl, hogy egy szívvel összefogva megőrizték büszke nemzeti identitásukat és önállóságukat.

5-1) A fehér ruházat koreai hagyománya

A *han* nép már ősidők óta fehér ruházatáról ismert. A korai kínai történeti feljegyzések szerint a koreai nép – a Mennyi tiszteletére irányuló *csecshon*⁹⁷ filozófia hatására – nagyra értékelte a fehér színt, amely a Nap fényességét jelképezi, ezért fehér ruhát viselt. Ez azt a meggyőződésüket tükrözte, hogy papként szolgáló népként készítette fel őket a Mennyi. A *han* nép a tisztaság és a béke iránti szeretete miatt is a természetes, dísztelen fehér öltözetet részesítette előnyben. A béke, az erkölcs és az emberiség iránti szeretet értékei a Mennyei Szülő szolgálatában gyökerező hitből fakadtak.

A fehér ruha viselésének szokása, amely a *han* nép vallásosságából és tisztaság iránti törekvéséből nőtt ki, fennmaradt, és a nemzeti hagyomány egyik megbecsült elemévé vált. A japán gyarmati időszakban, amikor a hatóságok a koreai nemzeti identitás felszámolására törekedtek, bírságot róttak azokra, akik fehér ruhát

97 *csecshon* (祭天): a Mennyi tiszteletére irányuló filozófia

viseltek, és megtiltották számukra a kormányhivatalokba való belépést.

Válaszul az emberek még gyakrabban öltöttek fehér ruhát, hogy kifejezzék nemzeti identitásukat és ellenállásukat a japán uralommal szemben. A fehér ruha viselésének hagyománya így a *han* nép nemzeti identitását védő szellemiség jelképévé vált, összhangban azzal a tudattal, hogy a Menny leszármazottjaiként kiválasztott nép.

5-2) A nemzeti függetlenség megőrzése

A Koreai-félszigetet számos alkalommal érték támadások a szomszédos országok, köztük Kína és Japán részéről. A *han* nép szeretetteljes és gondoskodó természetű, inkább a megbocsátásra hajló, mint a bosszúra; ám a nemzeti válság idején, amikor szükség volt rá, egy szívvel fogtak össze, hogy az igazságosság⁹⁸ szellemében harcolva megőrizték nemzeti önállóságukat.

A *Kogurjo* királyság⁹⁹ hadvezére, *Ulcsi Mundok*¹⁰⁰ arról ismert, hogy a *Szalszu* csatában i.sz. 612-ben legyőzte a kínai *Szui*-dinasztia hatalmas seregét. A csata előtt a Mennyei Szülőhöz imádkozott győzelemért, és a Menny támogatásával, valamint hatékony haditaktikájával visszaverte a támadó sereget. *Ulcsi Mundok* bátorsága és bölcsessége jelentős szerepet játszott *Kogurjo*

98 *kongi* (公義): „igazságosság”

99 *Kogurjo* királyság (37 Kr. e.–668 Kr. u.)

100 *Ulcsi Mundok* (乙支文德, 7. sz.)

védelmében, hite pedig példává vált a későbbi nemzedékek katonái számára.

Néhány évszázaddal korábban *Kogurjo* egyik legerősebb uralkodója, a Nagy *Kvanggetho* király¹⁰¹ megerősítette az ország védelmét a külső ellenségekkel szemben, és különféle intézkedéseket hozott a belső stabilitás és a gazdasági fejlődés érdekében, előmozdítva a nemzet felvirágzását. *Kvanggetho* király nagy jelentőséget tulajdonított *Kogurjo* erejének, hangsúlyozva népe önrendelkezési jogát és autonómiáját. Kiemelkedő uralkodása történelmi fordulópontot jelentett, és *Kogurjo* aranykorát hozta el.

A *Korjo* korszak hadvezére, *Kang Gamcshan*¹⁰² az 1019-es *kudzsui* csatában¹⁰³ legyőzte a *kitaj*¹⁰⁴ sereget, szilárdan ragaszkodva a Mennyei Szülő akaratába vetett hitéhez. Stratégiai bölcsessége és bátorsága nagyban hozzájárult *Korjo* védelméhez. A késői *Korjo* korszakban, amikor az ország a hatalmas mongol birodalom nyomása alá került, s végül megszállás miatt a fővárost *Kanghva* szigetére kellett áthelyezni, az emberek azzal erősítették ellenállási szándékukat, hogy a nemzet védelméért imádkozva kifaragták a *Tripitaka Koreana*¹⁰⁵, a buddhista szent iratok teljes gyűjteménye 80 000 fa nyomóblokkját. A külső hatalmakkal szembeni önállóságukat

101 Nagy *Kvanggetho* király (374–413)

102 *Kang Gamcshan* (948–1031)

103 *kudzsui* csata (龜州大捷, 1019)

104 *kitaj* (契丹)

105 *Tripitaka Koreana* (八萬大藏經)

véres harcok árán védték olyan csapatok is, mint a *Szambjolcsho*¹⁰⁶, a korszak nemesi családjai által fenntartott magánhadsereg.

A *Csoszon*-dinasztia idején *I Szunsin*¹⁰⁷ admirális védte meg az országot a XVI. század végén a japán invázióktól, amelyeket az *Imdzsin*-háborúként¹⁰⁸ ismerünk. A csaták előtt a Mennyhez imádkozott útmutatásért. Mintha imáira válaszul történt volna, álmaiban egy isteni alak¹⁰⁹ jelent meg, és haditervet javasolt neki. Kivételes taktikájának és bátorságának köszönhetően számos tengeri győzelmet aratott. A *mjongljangi*¹¹⁰ csatában aratott diadala különösen kiemelkedő vezetői képességeket mutatott Mennyei Szülő oltalma alatt, ezért *I* admirálist a *Csoszon*t megvédő hősként tisztelik.

5-3) Igazságos hadseregek

A *han* nép békeszerető természete ellenére több alkalommal is igazságos bátorsággal védte meg nemzetét. Ilyen volt például a *Korjo* korszak *Szambjolcsho* magánhadserege, valamint a *Csoszon* korszak más önkéntes hadseregei.

Az állami hadsereget kiegészítve polgári önkéntes csapatok – köztük buddhista szerzetesek hadseregei és más hasonló seregek – is csatlakoztak a harcokhoz. Kiemelkedtek ezek közül a *Szoszan*

106 *Szambjolcsho* (三別抄)

107 *I Szunsin* admirális (李舜臣, 1545–1598)

108 az *Imdzsin*-háború (壬辰倭亂, 1592–1598)

109 *sinin* (神人): isteni alak

110 *Mjongljang*: 명량

nagymester¹¹¹ és a *Szamjong* nagymester¹¹² által vezetett szerzetes-hadseregek. Ők ezzel a felhívással szólították fegyverbe a népet: „A kegyetlen ellenség, megszegve a Menny törvényeit, ezernyi hadihajóval kelt át a tengeren”, majd szerzetesekből álló hadsereget gyűjtöttek, hogy csatába induljanak. Ezek a buddhista harcosok a Menny törvényének védelmében harcoltak, és számos ütközetben győzelmet arattak.

A szerzeteshadseregeken túl sok hazafias polgár is önként szervezett igazságos hadseregeket a külső inváziók visszaverésére. Az ilyen, a nép által spontán módon létrehozott hadseregek, amelyek nemzeti válság idején a haza védelmére keltek, fontos szerepet játszottak a történelemben. Különösen jelentősek voltak az *Imdzsin*-háború idején Japán ellen, valamint a *mandzsu* invázió¹¹³ során a *Csing*-dinasztia támadása ellen.

Az Imdzsin háború alatt az ország számos részén alakultak igazságos hadseregek. *Kvak Cseu*¹¹⁴, akit vörös ruházata miatt „vöröskabátos tábornokként” ismertek, *Kjongszang* tartomány *Iljong*¹¹⁵ vidékén szervezett önkéntes hadsereget, és gerillataktikával súlyos csapásokat mért a japán seregekre. A *csoszon*i tudós, *Ko Kjongmjong*¹¹⁶ főként *Csolla* tartományban szervezett igazságos hadsereget, amely a japán utánpótlási vonalak elvágására és háterszáguk megzavarására

111 *Szoszan* nagymester (西山大師, 1520–1604)

112 *Szamjong* nagymester (四溟大師, 1544–1610)

113 *mandzsu* invázió (丙子胡亂, 1636)

114 *Kvak Cseu* (郭再祐, 1551–1592)

115 *Iljong*

116 *Ko Kjongmjong* (高敬命, 1533–1592)

törekedett. A jelentősebb vezetők közé tartozott még *Kim Cshonil*¹¹⁷ és *Cso Hon*¹¹⁸ is.

Az igazságos hadseregek önkéntesen szerveződtek a helyi közösségek védelmére, a kormány vagy a reguláris hadsereg támogatása nélkül. A jól ismert helyi terephez igazodó taktikákat alkalmaztak, mozgékony és rugalmas gerillaharccal, a lakosság pedig élelemmel és felszereléssel támogatta őket.

E szerzeteshadseregek és igazságos hadseregek odaadóan harcoltak a *han* nép függetlenségének és identitásának, valamint annak az országnak a védelmében, amelyet a Mennyei Szülő kiválasztott és felkészített. Igazságos áldozatuk és bátorságuk maradandó örökséget jelent a későbbi nemzedékek számára.

5-4) A koreai függetlenségi mozgalom

A japán gyarmati időszak függetlenségi mozgalma a *han* nép szellemiségének fennmaradását mutatta a nemzeti szuverenitásuk visszaszerzését célzó kétségbeesett erőfeszítésük által. Számos függetlenségi harcos – például *I Hvejong*¹¹⁹, *An Dzsunggun*¹²⁰ és *Ju Gvanszun*¹²¹ – életét áldozta a nemzet függetlenségéért és a békéért.

I Hvejong egy mélyen hívő keresztény, nemesi családban született, és a japán gyarmati időszakban Mennyei Szülő akaratát követve vált

117 *Kim Cshonil* (金千鎰, 1537–1593)

118 *Cso Hon* (趙憲, 1544–1592)

119 *I Hvejong* (李會榮, 1867–1932)

120 *An Dzsunggun* (安重根, 1879–1910)

121 *Ju Gvanszun* (柳寬順, 1902–1920)

elkötelezett függetlenségi harcossá. Miután anyagi támogatást nyújtott a japánok ellen harcoló igazságos hadseregeknek, felszabadította családját minden rabszolgáját, majd testvéreivel Mandzsúriába költözött, hogy aktívan részt vegyen a függetlenségi mozgalomban. Jelentős szerepet játszott a mandzsúriai *Sinhung* katonai akadémia¹²² létrehozásában és a függetlenségi hadseregek megszervezésében.

*An Dzsunggun*¹²³ a koreai függetlenségi mozgalom harcosa volt, aki 1909-ben Harbinban meggyilkolta Itó Hirobumit¹²⁴, a japán kormány magas rangú tisztviselőjét, hogy támogassa Korea függetlenségi küzdelmét. Mielőtt függetlenségi harcossá vált volna, mélyen hívő katolikus és békeaktivista volt, és letartóztatása után, a börtönben írta meg „A kelet-ázsiai békéről”¹²⁵ című művét, amelyben békéről alkotott eszményét fejtette ki. A Mennyei Szülő által kívánt békés világ reményében életét áldozta hazája függetlenségéért és a békéért.

*Ju Gvanszun*¹²⁶ 17 éves diáklányként vett részt az 1919-es „Március 1-jei függetlenségi mozgalomban”¹²⁷ (vagy „*Mansze*-mozgalomban”), és börtönben halt meg, amiért tüntetéseket vezetett a japán gyarmati uralom ellen. A *szöuli Ihva* Leányakadémia középiskolás diákja és metodista hívő volt, aki a Mennyei Szülő akaratának megfelelő életre törekedett. Erős hittel vett részt a függetlenségi nyilatkozat március

122 *Sinhung* katonai akadémia (新興武官學校, alapítva: 1919. május 3.)

123 *An Dzsunggun* (安重根, 1879–1910)

124 Itó Hirobumi (伊藤博文, 1841–1909)

125 „A kelet-ázsiai békéről” (東洋平和論, 1909)

126 *Ju Gvanszun* (柳寬順, 1902–1920)

127 Március 1-jei függetlenségi mozgalom (萬歲運動, „Mansze-mozgalom”)

1-jei nyilvános felolvasásán és a hozzá kapcsolódó tüntetésen, majd visszatért szülővárosába, *Cshonanba*, hogy ott is „mansze-tüntetéseket” vezessen. A *Szodemun*¹²⁸ börtönbe zárva is minden nap ellenállt, és azt kiáltotta: „*mansze* Korea függetlenségéért!” *Ju Gvanszun* bátorsága és áldozata, amellyel tiszta lélekkel harcolt a koreai nép függetlenségéért, ma is szellemi örökségként él tovább.

*Sin Csheho*¹²⁹ a japán gyarmati időszakban „*Csoszon* őstörténete”¹³⁰ címmel írt esszéinek sorozatában feltárta a *Csoszon*-dinasztia eredetét. A *han* nép történelmét mint kiválasztott népét mutatta be, hangsúlyozva ősi kultúrájuk példamutató és egyedülálló vonásait. Ezek az írások történelmi alapot adtak a *han* nép kulturális identitása megőrzéséhez és megerősítéséhez.

Egy olyan helyzetben, amikor a koreai népnek túrnie kellett országuk japán megszállását, Mennyei Szülő arra vezette őket, hogy egygyé váljanak szívben a Mindenhatóba vetett hittel a középpontban, szellemileg és eszmeileg egyesüljenek, és igazságos, helyes lelkülettel megőrizték nemzeti szellemüket.

128 a *Szodemun* (서대문) börtön 1908-tól egészen 1987-ig működött

129 *Sin Csheho* (申采浩, 1880–1936)

130 „*Csoszon* őstörténete” (朝鮮上古史, 1931)

6 Kreativitás, tudomány és kultúra

A kiválasztott *han* nép gazdag kultúráját történelmük során ihletett alkotóerő és jelentős tudományos eredmények jellemezték.

6-1) Korea egyedülálló írásrendszere

Mennyei Szülő afelé vezette a *han* népet, hogy létrehozzanak egy írásrendszert, amelyen keresztül az Igaz Szülők – akik később a Mennyei Szülő képviselőiként jöttek el, hogy megvalósítsák Isten eredeti álmát – továbbadhatják a Menny szavait és szívét az emberiség szeretettel történő megmentésének küldetésében. Ezt az új írásrendszert 1443-ban alkották meg a Nagy *Szedzsong* király¹³¹ udvarában dolgozó tudósok. Eredeti neve *hunmindzsongum*¹³² volt, később azonban *hangul*ként¹³³ vált ismertté. Tudományos és rendszerezett felépítése egyedülálló.

A *hangul* a hangokat mássalhangzókból és magánhangzókból álló szótagblokkokkal jelöli. A mássalhangzók és magánhangzók jeleit a beszédszervek formáján alapuló, tudományos elvek szerint alakították ki. A *hangul* világos és következetes hangjelölési szabályokat követ, ezért bárki, aki megtanulja, pontosan ki tudja ejteni a koreai szavakat.

131 Nagy *Szedzsong* király (世宗大王, 1397–1450)

132 *hunmindzsongum* (훈민정음) „A nép helyes kiejtésre tanítása”

133 *hangul* (한글): a koreai nyelv ábécéje

E tulajdonságai kiváló írásrendszerre teszik, ám a *hangul* legjelentősebb vonása létrehozásának indítéka volt. 1443-ban *Szedzsong* király a „nép szeretetének szellemében” rendelte el megalkotását, mert minden alattvalóját fel akarta ruházni azzal az erővel, amely az írás-olvasás képességéből fakad. A *Csoszon*-korban a *jangban* nemesség és az írástudók kínai írásjegyeket használtak, ám azok nagy száma és bonyolult szerkezete rendkívül megnehezítette a tanulást az egyszerű emberek számára, akiknek nem volt idejük hosszú tanulmányokra. A nép iránti szeretetből *Szedzsong* király olyan írást hozatott létre, amely könnyen használható volt.

Noha az új írásrendszer bevezetését sok udvari tisztviselő ellenezte, ő szilárdan kitartott amellett, hogy „a *hangul* használata minden ember javát szolgálja”. Így a *hangul* valóban megtestesíti *Szedzsong* király szeretetét népe iránt¹³⁴, hiszen mindenki számára hozzáférhetővé tette a tudást.

A *hangul* egy király népe és országa iránti szeretete hívta életre, mint amikor egy szülő gondoskodik gyermekeiről. Ez Mennyei Szülő szívére emlékeztet, aki szeretettel gondoskodik az egész emberiségről.

6-2) A tudomány és technika fejlődése

A *han* nép számos területen – többek között a csillagászatban, a nyomtatásban, az orvoslásban és a mezőgazdaságban – fejlesztette a tudományt és a technikát. Ezek jelentős eredmények voltak egy olyan nép részéről, amely megértette a Mennyi akaratát és a természet

134 *emin csongszin* (愛民精神): „a nép szeretete”

törvényeit, és egy harmonikus, eszményi világ megteremtésére törekedett.

Ősidók óta nagy érdeklődést tanúsítottak az égbolt iránt, és jelentős csillagászati ismeretekkel rendelkeztek. A *Csomszongde*¹³⁵ obszervatórium, amelyet a csillagok és bolygók mozgásának megfigyelésére építettek, a világ egyik legrégebbi fennmaradt csillagvizsgálója. A 7. század közepén emelt építmény szerkezete és működése a korához képest fejlett csillagászati tudásról tanúskodik, csaknem ezer évvel Galileo előtt.

Később, a 14. században, az akkori fejlett csillagászati ismeretek alapján *Thedzso* király¹³⁶, a *Csoszon*-dinasztia első uralkodója elkészíttette „Az égi jelenségek sorba rendezett mezőinek térképét”¹³⁷. Ez a térkép pontosan rögzítette a csillagképeket, összesen 1467 csillagot, és jelentős szerepet játszott a mezőgazdaságban és a közigazgatásban. Néhány évtizeddel később *Csoszon* negyedik királya, *Szedzsong*, éggömböt készíttetett, amely pontosan követte a csillagok és bolygók mozgását és helyzetét. Az éggömb a világegyetem modelljét adta a Föld középpontba helyezésével, és az égitestek pályájának mérésével használták a csillagképek megfigyelésére, valamint a bolygómozgások, Nap- és holdfogyatkozások és más jelenségek előrejelzésére.

135 *Csomszongde* obszervatórium (瞻星臺)

136 *Thedzso* király (太祖, 1335–1408)

137 *Cshonszang jolcsa bunjadzsido* (天象列次分野之圖): „Az égi jelenségek sorba rendezett mezőinek térképe”

Ez a csillagászati alap vezetett az időmérés fejlesztéséhez *Szedzsong* király uralkodása idején. Kidolgoztak egy homorú napórát, amely pontos időmérést tett lehetővé az északi félteke szélességi körein. Az ókori görögök kőből készült homorú napóráihoz képest több fejlesztést is tartalmazott, és a *Csoszon* korszak egyedülálló időmérő eszköze lett. Emellett azért, hogy akkor is meg tudják mondani az időt, amikor nem süt a nap, olyan órát készítettek, amely a víz áramlásával mérte az időt, és automatikusan harangszóval jelezte a napszakokat.

Ezek az órák a korszakhoz képest fejlett technológiát képviseltek. A *han* nép évszázadokon át folytatott égbolt-megfigyelése és technológiai fejlesztései, valamint a Menny előtti szertartások hagyománya egy olyan nép sajátos kultúrájáról tanúskodnak, amely tudatában volt mennyei eredetének, és felelősen gondoskodott világáról.

A tudás iránti szeretetük jegyében a *Korjo* korban új nyomtatási technológiákat fejlesztettek ki, hogy ezt a tudást másokkal is megoszthassák. A *Silla* korszakban a fametszetes nyomtatás már lehetővé tette egyes könyvek tömeges előállítását, ám ez a módszer nem volt hatékony különféle könyvek kis példányszámú előállítására. Ez vezetett a *Korjo* korszakban a fémbetűs mozgatható nyomtatás feltalálásához.

Különösen a buddhizmus államvallássá válása után tettek nagy erőfeszítéseket a nyomtatási technológia fejlesztésére, hogy a buddhista szent iratokat széles körben terjeszthessék, és a hívők könnyen megismerhessék tanításaikat. A 12. század végére

kifejlesztették a fémbetűs mozgatható nyomtatást, amelyben minden kínai írásjegyhez külön fém betű tartozott. Így mintegy két évszázaddal azelőtt, hogy Nyugaton hasonló módszer született volna, a *Korjo* korszakban már mozgatható betűkkel nyomtatták a *Szangdzsong Gogum Jemun*¹³⁸, vagyis „A régi és mai szertartások részletesen szabályozott gyűjteményét”, amelyből sajnos mára egyetlen példány sem maradt fenn. A *Csikcsi Simcshe Jodzsol*¹³⁹, amelyet 1377-ben nyomtattak fémbetűs technikával, a világ legrégebbi fennmaradt ilyen nyomtatványaként ismert, és hat évtizeddel korábban készült, mint Gutenberg nyomdája.

A *korjo*i fémbetűs nyomtatás fejlődését a kor fő vallása, a buddhizmus tanításainak terjesztése iránti vágy ösztönözte. Ez előrevetítette azt az időt, amikor a Mennyei Szülő az Igaz Szülőket a koreai nép közé küldi, hogy az igazság új kifejezését terjesszék.

Mint látható, ezek a különféle alkotó erőfeszítések olyan újító technológiák kialakulását tették lehetővé, amelyek egy olyan rendszert és kultúrát hoztak létre, amely javította az emberek életét.

6-3) A mindennapi életet szolgáló technológia

Mivel megélhetésük nagyrészt a mezőgazdaságtól függött, a *csoszoni* emberek számos mezőgazdasági könyvet adtak ki, és különféle agrártechnológiákat fejlesztettek az életszínvonal javítása és a

138 *Szangdzsong Gogum Jemun* (詳定古今禮文): „A régi és mai szertartások részletesen szabályozott gyűjteménye”

139 *Csikcsi Simcshe Jodzsol* (直指心體要節): „Az elme lényegére közvetlenül rámutató kivonat”, buddhista tanítások gyűjteménye

gazdaság fejlődése érdekében. A mezőgazdaság vezető műve a *Nongsza Dzsikszol*¹⁴⁰ vagyis az „Egyenes beszéd a földművelésről” volt, amely 1429-ben, *Szedzsong* király uralkodása alatt jelent meg. A szerkesztők között volt *Csong Csho*¹⁴¹ és *Bjon Hjomun*¹⁴², akik kínai mezőgazdasági művekre támaszkodva rendszerezetten írták le a *Csoszon* éghajlatához és talajviszonyaihoz leginkább megfelelő mezőgazdasági technikákat.

A *Csoszon* korszakban olyan mezőgazdasági eszközöket is kifejlesztettek, mint az esőmérő és a vízszintmérő. 1440 körül *Csang Jongsil*¹⁴³ megalkotta a világ első szabványosított esőmérőjét, amely pontos mérést tett lehetővé. A csapadékot egységes méretű edényben gyűjtötték, így megbízható adatokat szolgáltatott a mezőgazdaság számára, és jelentősen hozzájárult a termelékenység növeléséhez.

Kifejlesztettek egy vízszintmérő rendszert is a *Han*-folyó vízállásának mérésére. Ez fontos szerepet játszott a folyószintek pontos nyomon követésében, az árvizek és más természeti katasztrófák hatásainak csökkentésében, valamint a vízkészletek hatékony kezelésében.

A technológiai fejlődés révén megvalósított gazdasági előrehaladás hagyománya ma is megfigyelhető abban, hogy Korea a világ egyik vezető technológiai hatalmává vált.

140 *Nongsza Dzsikszol* (農事直說) „Egyenes beszéd a földművelésről”

141 *Csong Csho* (鄭招, ?–1434)

142 *Bjon Hjomun* (卞孝文, 1396–1461)

143 *Csang Jongsil* (蔣英實)

6-4) *Szeladon* és fehér porcelán

A *han* nép a tiszta kék ég iránti szeretetét és szellemi tisztaságát mindennapi életében is kifejezte azzal, ahogy ezt megjelenítette kerámiaművészetében. A *Korjo*-dinasztia *szeladon*¹⁴⁴ kerámiai híresei tiszta, kékeszöld árnyalatokról, míg a *Csoszon*-dinasztia fehér porcelánja tiszta fehér szépségéért vált nagyra becsültté.

A *korjói szeladon* vastartalmú mázzal és redukciós égetési eljárással készült, amely áttetsző, tiszta jádeszínű árnyalatot eredményezett, kiemelve szépségét. A *szanggam* berakásos technika – egy finom és bonyolult eljárás – tovább növelte értékét. A *szeladon*hoz képest a *csoszoni* fehér porcelán egyszerűbb és elegánsabb szépséget fejezett ki fehér színével. Tiszta fehér agyagból formálták, és visszafogott, kifinomult esztétikára törekedett, amely a takarékos, mégis méltóságteljes életmód eszményét tükrözte.

A *han* nép kulturális öröksége egy szívközpontú kultúrát fejez ki a mennyei Szülő szeretetével¹⁴⁵, az emberek szeretetével¹⁴⁶ és a haza szeretetével¹⁴⁷, és egy olyan nemzet megteremtését célozza, amelyben Isten lakozhat. Ezek ma is identitásuk és nemzeti büszkeségük fontos tényezői.

144 *cshongdzsa* (靑磁): szeladon vagy celadon, mázas kőagyagedény

145 *ecshon* (愛天): az Menny szerete; Isten mint Mennyei Szülő szeretete

146 *ein* (愛人): az emberek szeretete; felebaráti szeretet

147 *eguk* (愛國): a haza szeretete; hazafiság

7 Nemzeti alap az Egyszülött Lány megszületéséhez

A *han* nép történelme során különféle vallások és filozófiai irányzatok éltek és fejlődtek egymás mellett, és ezek hagyományai képezik azt a nemzeti szintű alapot, amelyet Isten az Egyszülött Lány megszületésére és a Második Eljövétel Messiásának fogadására készített elő. A buddhizmus, a konfucianizmus, az ősi koreai hitvilág és a kereszténység egyaránt mélyen gyökeret vertek a *han* nép életében és kultúrájában, és számos vallási vezető töltött be jelentős szerepet a nemzet szellemi és erkölcsi vezetőjeként.

7-1) A buddhizmus Korea történelmében

Mivel a *han* nép megőrizte a Menny, vagyis a Mennyei Szülő követésén alapuló szemléletet és életmódot, nyitottan fogadta a világ nagy vallásait, amelyek aztán virágzásnak indultak e befogadó kultúrában. A Három Királyság korszakában¹⁴⁸ megismert buddhizmus később a *Korjo* korszakban virágzott fel, és vált a nép fő vallásává. A buddhizmus kulcsszerepet játszott a vallásos élet mintájaként, és jelentős szellemi és kulturális hatást gyakorolt.

A *Silla* kori tudós, *Cshö Cshivon*¹⁴⁹ olyan összehangolt gondolatrendszert mutatott be, amely a buddhista tanításokat a konfucianizmussal és a taoizmussal ötvözte, mindhárom hagyomány

148 a Három Királyság korszaka (三國時代, Kr. e. 18 – Kr. u. 660)

149 *Cshö Cshivon* (崔致遠, 857–900)

mély megértése alapján. Korábban olyan buddhista tanítók törekedtek a buddhizmuson belüli megbékélésre, mint *Vonhjo* nagymester¹⁵⁰, aki a *hvadzseng* tanításokat¹⁵¹ foglalta össze, valamint *Iszang* nagymester¹⁵², aki megalapította a koreai buddhizmus *Hvaom*-iskoláját¹⁵³. Néhány évszázaddal később, a *Csoszon* korszakban *Szoszan* nagymester és *Szamjong* nagymester szerzeteshadseregeket vezettek az ország védelmére. Még később, a japán gyarmati időszakban *Han Jongun*¹⁵⁴ buddhista szerzetes „A *csoszoni* buddhizmus reformjáról”¹⁵⁵ című értekezésében igyekezett orvosolni a visszaéléseket, miközben a függetlenségi mozgalom résztvevőjeként is próbálta megőrizni a nemzet identitását.

7-2) Konfucianizmus és társadalmi rend

A *Csoszon* korszak vezető eszmerendszereként a konfucianizmus döntő szerepet játszott a társadalmi erkölcs és rend fenntartásában. *Csong Dodzson*¹⁵⁶, akit a *Csoszon*-dinasztia megteremtőjeként ismernek, a konfuciánus eszméket tette az új állam alapjává. Ezt követően a *csoszoni* tudósok a személyes művelődésre és egy

150 *Vonhjo* nagymester (元曉大師, 617–686)

151 *hvadzseng* tanítások (和靜思想)

152 *Iszang* nagymester (義湘大師, 625–702)

153 *hvaomdzsong* (華嚴宗): a koreai buddhizmus *Hvaom*-iskolája

154 *Han Jongun* (韓龍雲, 1879–1944)

155 *Csoszon Bulgjo Ujsin Ron* (朝鮮佛教維新論, 1913): „Értekezés a *csoszoni* buddhizmus reformjáról”

156 *Csong Dodzson* (鄭道傳, 1342–1389)

családközpontú eszményen alapuló erkölcsös társadalom megteremtésére törekedtek.

A *Csoszon* egyik legjelentősebb újkonfuciánus tudósa, *Thökje I Hvang*¹⁵⁷ továbbfejlesztette a kínai tudós, *Csu Hszi*¹⁵⁸ konfuciánus tanításait, aki azt hirdette, hogy a *li*¹⁵⁹, az elv megelőzi és irányítja a *csi*-t¹⁶⁰, az energiát. *I Hvang* hosszan tartó „Négy-Hét vitája” más újkonfuciánus tudósokkal elmélyítette az emberi természetre vonatkozó konfuciánus gondolkodást, és az „A bölcs tanulás tíz ábrája”¹⁶¹ című műben csúcsonyosodott ki, amely *Csu Hszi* elméletein alapuló *csoszoni* újkonfuciánus gondolatrendszert hozott létre. *I Hvang* konfuciánus iskolákat is alapított tehetséges tanítványok képzésére. Példát mutatott a Mennyei Szülő szolgálatában való életre, erős erkölcsi gyakorlatot alakítva ki a *kjong*¹⁶², a „tisztelet” fogalma köré, amely a Menny által adott „egy szívre” összpontosított, és az elme és a test egységének megvalósítását célozta.

Egy konkrétabb és gyakorlatiasabb szemléletből kiindulva *Julgok*¹⁶³ az újkonfucianizmus olyan változatát dolgozta ki, amely inkább a *csi*-re összpontosított, azzal a tannal, hogy „a *li*, az elv és a *csi*, az energia

157 *Thökje I Hvang* (退溪李滉, 1502–1571)

158 *Csu Hszi* (朱熹, 1130–1200)

159 *li* (理): az elv

160 *csi* (氣): életerő és anyagi energia

161 „A bölcs tanulás tíz ábrája” (聖學十圖, 1568)

162 *kjong* (敬): „tisztelet”

163 *Julgok I I* (栗谷李珥, 1536–1584)

elválaszthatatlan”¹⁶⁴, illetve „a *csí* megindul, a *li* pedig ráül”¹⁶⁵. A *Kjokmong Jokjol*¹⁶⁶, „A tudatlanság eloszlátásának titka” című művével számos tanítványának adta át a konfucianizmus alapvető eszméit és az erkölcsi művelődés módszereit. Az újkonfucianizmus így olyan vallásos kultúrát hozott létre, amelyben az emberek a személyes tökéletesség útját keresték. Emellett a konfucianizmus megerősítette a társadalmi rendet azáltal, hogy a *hjo*¹⁶⁷, a gyermeki hűség és tisztelet családi elvét kiterjesztette a társadalomra és az államra is.

7-3) A *szilhak* tudósok hatása

A késői *Csoszon* korszakban megjelentek a *szilhak*¹⁶⁸, a „gyakorlati tanítás” tudósai, akik a *han* nép „a nép szeretete”¹⁶⁹ eszméjét gyakorlatiasabb szemszögből dolgozták ki. Ezek a tudósok szerették az egyszerű embereket, és életük javítására törekedtek. A *szilhak* úttörői, például *Ju Hjongvon*¹⁷⁰ és *I Ik*¹⁷¹, különféle társadalmi reformjavaslatokat dolgoztak ki. Kiemelkedő a késői *Csoszon* korszak *szilhak*

164 理氣一元論: a *li*, az elv és a *csí*, az energia elválaszthatatlan

165 氣發而理乘之: a *csí* megindul, a *li* pedig ráül, vagyis az energia működésbe lép, és az elv abban nyilvánul meg

166 *Kjokmong Jokjol* (擊蒙要訣, „A tudatlanság eloszlátásának titka”)

167 *hjo* (孝): gyermeki hűség és tisztelet

168 *szilhak* (實學): gyakorlati tanítás

169 *emin csongszin* (愛民精神): „a nép szeretete”

170 *Ju Hjongvon* (柳馨遠, 1622–1673)

171 *I Ik* (李瀲, 1681–1763)

mestere, *Csong Jangjong*¹⁷², aki a „nyugati tanítást”¹⁷³ fogadta el, amelybe a katolicizmus is beletartozott. Arra törekedett, hogy a Menny Urát, a személyes Istent¹⁷⁴ állítsa vissza erkölcsi tekintélyként. Számos tudományos eredményére támaszkodva *Csong* vezette a késői *Csoszon* korszak újkonfuciánus reformmozgalmát, és honfitársai életének javításán munkálkodott. Megírta a *Mokmin Simszo*¹⁷⁵ vagyis „Intelmek a nép kormányzásáról” című művét, amelyet a *Csoszon* korszak számos vezetője használt útmutatóként.

Valójában a nép szeretetének eszméje nemcsak a *hongik ingan*¹⁷⁶, „az egész emberiség javának szolgálata” alapító ideológiájában, valamint a vallástudósok és filozófusok tanításaiban öröklődött tovább, hanem a *han* nép történelme során számos előd életében is megmutatkozott. Közéjük tartozott *Mun Ikdzsom*¹⁷⁷, aki pamutmagokat csempészett be Kínából, így a *Korjo* korszak népe számára elérhetőbbé tette a kényelmes pamutruházatot. Egy másik példa *Cso Handzsun*¹⁷⁸, aki teljes családi vagyonát felhasználta egy híd építésére a *Talle*-folyón, hogy a fővárosba tartó kínai követek átkelhessenek rajta.

172 *Csong Jangjong* (丁若鏞, 1762–1836)

173 *szohak* (西學): nyugati tanítás

174 *Szangdzse* (上帝): „személyes Isten”

175 *Mokmin Simszo* (牧民心書): „Intelmek a nép kormányzásáról”

176 *hongik ingan* (弘益人間): „az egész emberiség javának szolgálata”

177 *Mun Ikdzsom* (文益漸, 1329–1398)

178 *Cso Handzsun* (趙漢俊)

7-4) A konfucianizmus, a buddhizmus és a taoizmus összhangja

A *han* nép, miközben befogadta a konfucianizmust, a buddhizmust és a taoizmust, igyekezett megőrizni eredeti, tiszta hagyományait is. E tanítások közötti harmonikus kölcsönhatást keresve vallási összhangon alapuló életmódot és kultúrát alakítottak ki. Amikor megjelent a buddhizmus a Három Királyság korszakában, a konfucianizmussal és a taoizmussal együtt fogadták be, és hatással volt a *han* nép szellemiségére, akik az aszketikus gyakorlatokon keresztül keresték a szellem szabadságát. A buddhizmus a konfucianizmussal – amely a társadalmi erkölcsi eszmények megvalósítására törekedett – és a taoizmussal – amely a természet törvényeivel összhangban való életet hangsúlyozta – együtt harmonikus filozófiai alapot teremtett.

A *Korjo* korszakban¹⁷⁹ a buddhizmus államvallássá vált, de a konfucianizmus és a taoizmus is jelen volt, és hatással volt a mindennapi értékekre és kultúrára. A *Csoszon* korszakban¹⁸⁰, bár a konfucianizmust tették meg állami ideológiává, a buddhizmus és a taoizmus hatása továbbra is fennmaradt. Habár időnként politikai konfliktusok is kialakultak, a han nép vallási kultúrája azt a hagyományt fejlesztette ki, hogy a Mennyre összpontosítva harmonikusan integrálja a különböző vallási értékeket, ahelyett hogy kizárná vagy egymással szembeállítaná őket – még abban az esetben is, amikor valamely vallás állami ideológiává vált.

¹⁷⁹ *Korjo* korszak (918–1392)

¹⁸⁰ *Csoszon* korszak (1392–1910)

7-5) A *Tonghak* és az új vallások

A *Tonghak*¹⁸¹ vagyis „keleti tanítás” a késői *Csoszon* korszakban jelent meg, amikor a *han* nép identitását és hagyományait a nyugatról érkező kereszténység is befolyásolta. *Cshö Cseu* átfogó szellemi kutatásba kezdett azzal a céllal, hogy helyreállítsa a világot és megváltsa az embereket¹⁸² a konfucianizmus, a buddhizmus és a taoizmus egyesített filozófiáján keresztül. Kutatásának végén a Menny kinyilatkoztatást adott neki „a Nagy Végtelen Útról”¹⁸³. 1860-ban egy teljesen új koreai vallást kezdett formálni, hogy ellensúlyozza a *Szohak*¹⁸⁴ vagyis „nyugati tanítás” növekvő hatását, és ezt *Tonghak*nak nevezte el.

Cshö Cseu Tonghak-filozófiája a *szicshondzsu*¹⁸⁵, vagyis „a Menny Urának szolgálata” elvére épült, valamint arra a gondolatra, hogy „a Menny szíve ugyanaz, mint az ember szíve; az én szívem ugyanaz, mint a te szíved”. Azt tanította, hogy az embereknek szívükben kell szolgálniuk a Mennyet (*Hanulnimet*), és minden embert és minden létezőt ugyanazzal a szívvel kell szolgálniuk, amellyel a Mennyet szolgálják.

181 *Tonghak* (東學): keleti tanítás; 19. századi koreai vallási–társadalmi mozgalom

182 *csesze gumin* (濟世救民): a világ helyreállítása és a nép megváltása

183 *muluk tedo* (無極大道): „a Nagy Végtelen Út”

184 *Szohak* (西學): nyugati tanítás; a katolicizmus és nyugati tudományok korabeli elnevezése

185 *szicshondzsu* (侍天主): „a Menny Urának szolgálata”

Cshö Cseu tanításait és a *Tonghak* második vezetője, *Cshö Sihjong*¹⁸⁶ örökségét továbbvive *Szon Pjonghi*¹⁸⁷ a *Tonghak* nevét *Cshondogjóra*¹⁸⁸ vagyis „a Mennyei Út vallására” változtatta. Központi tanításává tette „az ember maga a Menny”¹⁸⁹ elvét, amely szerint az ember Isten hordozója, ezért senkit sem szabad megvetésnek vagy megkülönböztetésnek alávetni. „Az ember maga a Menny” elve az ember méltóságát hangsúlyozza, amelyet a Menny szívének ajándékával nyert el. Kifejezi a földi Menny eszményét: egy olyan új világ megteremtését, ahol minden ember valódi méltóságban élhet, ahol mindenki egyenlő, és alapvető jogokkal rendelkezik.

A *Csoszon* korszakban számos más új vallás is megjelent, többek között a *Tedzsongjo*¹⁹⁰, amelyet *Na Cshol*¹⁹¹ alapított, a *Csungszangjo*¹⁹², amelynek alapítója *Kang Ilszun*¹⁹³ volt, valamint a *Von* buddhizmus¹⁹⁴, amelyet *Szoztheszan Pak Csungbin*¹⁹⁵ hozott létre. Ezek a vallások arra törekedtek, hogy megőrizték a *han* nép nemzeti identitását és hagyományait, abból a nézőpontból, hogy központi szerepet kell betölteniük egy új, igaz értékeken alapuló világ

186 *Cshö Sihjong* (崔時亨, 1827–1898)

187 *Szon Pjonghi* (孫秉熙, 1861–1922)

188 *Cshondogjo* (天道教) „a Mennyei Út vallása”

189 *innecshon* (人乃天): „az ember maga a Menny”

190 *Tedzsongjo* (大倥教, 1909)

191 *Na Cshol* (羅喆, 1863–1916)

192 *Csungszangjo* (甌山教, 1902)

193 *Kang Ilszun* (姜一淳, 1871–1909)

194 *Von* buddhizmus (圓佛教, 1916)

195 *Szoztheszan Pak Csungbin* (少太山 朴重彬, 1891–1943)

megvalósítására irányuló vallási mozgalomban, hangsúlyozva népük egységét és szellemiségét.

7-6) Óda Korea újjászületéséhez

Rabindranath Tagore¹⁹⁶, irodalmi Nobel-díjas indiai költő 1929-ben egy versében megjövendölte, hogy Korea, a nemzet, amely Mennyei Szülőt követte, visszanyeri egykori dicsőségét. A vers előrevetítette, hogy Korea mély vallásossága és kulturális hagyományai fényt hoznak a világba. „*A Kelet lámpása*” című költeménye reményt adott a függetlenségre és jövőképet nyújtott azoknak a koreaiaknak, akik a japán gyarmati időszakban elvesztették hitüket. A vers előre jelezte azt a napot, amikor a koreai nép Ázsia világosságává és a világbéke központjává válik az Egyszülött Lány eljövetelével.

A Kelet lámpása

Ázsia aranykorában

Korea volt egyik lámpavivője,

És ez a lámpás arra vár, hogy újra meggyújtsák,

Hogy beragyogja a Keletet.

A *han* nép olyan környezetet alakított ki, amelyben különféle vallások és eszmerendszerek élnek együtt, és az egymásrautaltság¹⁹⁷ és a kölcsönös jólét¹⁹⁸ értékeit példátlan érettségre emelték. Ez felkészítette őket arra, hogy családként és társadalomként fogadják a

196 Rabindranath Tagore (1861–1941)

197 *gongszeng* (共生): egymásrautaltság

198 *gongjong* (共榮): kölcsönös jólét

megváltást, önzetlen értékeikre, Isten-központú hagyományaikra és vallásközi harmóniájuk kultúrájára építve. Ily módon a Mennyei Szülő előkészítette a világvallások közötti harmóniát és egységet az Igaz Szülők köré összpontosítva, akiket a Menny küldött.

8 Keresztény alap az Egyszülött Lány megszületéséhez

8-1) A keresztény civilizáció küldetése

A helyreállítás gondviselésének 4000 éves győzelmi alapjára építve Mennyei Szülő elküldte Jézust, az Egyszülött Fiút a zsidó néphez, amelyet kiválasztott és felkészített arra, hogy fogadja őt és az Egyszülött Lányt is. Mivel azonban a központi személyek és Izrael népe nem tudták betölteni felelősségüket Isten gondviselésében, a Menny előkészületei az Egyszülött Lány elküldésére meghíúsultak, és Jézusnak a kereszten kellett meghalnia. Küldetése befejezetlen maradt, ezért Jézus megígérte, hogy újra eljön. A Jelenések könyve utal rá, hogy visszatérésekor ő és menyasszonya megtartják a Bárány menyegzőjét. Ez akkor fog megtörténni, amikor végre megszületik az Egyszülött Lány. Ezért Jézus kereszthalála után a Mennyei Szülő a gondviselést a zsidó nép helyett a kereszténység megalapítására irányította, és előkészítette az Egyszülött Lány eljövetelét.

Bár a keresztény civilizáció létrejött, és a Menny felkészítette az Egyszülött Lány fogadására, a katolicizmusra épülő nyugati civilizáció eltávolodott Istentől, és a humanizmus felé sodródott. Nem tudták megérteni Mennyei Szülő szívét és eszményeit, ezért a nyugati világ országai keresztény missziós tevékenységük során nem

tudták eléggé szeretni a világ népeit, és több esetben elnyomták, uralták gyarmataikat.

Amikor az európai keresztény civilizáció nem tudta betölteni felelősségét, mert az egyház a politikai hatalommal való összefonódás következtében megromlott és szellemileg hanyatlani kezdett, a Menny elindította a protestáns reformációt és más megújító törekvéseket, hogy a kereszténységet visszavezesse a helyes útra. Ezek közé tartozott a pietista mozgalom is, amely később a methodista egyházra hatott. A reformációt megerősítette Kálvin János¹⁹⁹ „*A keresztény vallás rendszere*” című műve, amely 1543-ban jelent meg, és a következő 400 év során a kereszténységen belül kialakult az a környezet, amely lehetővé tette, hogy Mennyei Szülő végül elküldhesse az Egyszülött Lányt, aki 1943-ban megszületett.

1560 és 1660 között Angliában megjelent a puritán mozgalom, mint az egyház megújítására törekvő hitbeli irányzat, válaszként arra, hogy az egyház formalizmusba és külsőséges szertartásokba süllyedt, eltávolodva az üdvösség valódi útjától. A puritánok azt tanították, hogy a bűnbeesett embereknek mély bűnbánaton keresztül kell bűnbocsánatot nyerniük, és csak Isten kegyelme által, egyedül hit által üdvözülhetnek, nem pedig emberi érdemek révén. Szigorú vallásos életet éltek, istenfélő életmódot folytattak, és valódi hitet gyakoroltak, hogy megmutassák: elnyerték az üdvösséget. Amikor vallásszabadságot keresve Észak-Amerikába vándoroltak, elsőként Isten országát igyekeztek felépíteni.

199 Kálvin János (1509–1564)

8-2) Felkészülés a második eljövételre

Az Amerikai Egyesült Államok terjeszkedésével és iparosodásával párhuzamosan kialakuló egyre anyagiasabb civilizáció miatt a puritanizmus elvesztette lendületét. Vallási ébredések sora indult, hogy megújítsa Amerika vallási szellemét. Ezek közül kiemelkedett a „Harmadik Nagy Ébredés”, amely az 1850-es években kezdődött, és felekezeteken átívelő mozgalom volt, amelyben a laikus tagok játszottak központi szerepet.

Az ébredések hangsúlyozták a Krisztus második eljövételére való felkészülést az újjászületés és megszentelődés által, valamint az egyháznak szentelt életet, miközben a Szentlélek különféle munkáit élték meg. Dwight Lyman Moody²⁰⁰ a Szentlélek megtapasztalásán keresztüli megtérés fontosságát hirdette, és azt tanította, hogy a fiatal hívők menjenek ki külföldi misszionáriusnak. A tanítása által inspirált fiatal misszionáriusok közül többen Koreába mentek evangelizálni, és ők alapozták meg a protestantizmust a Koreai-félszigeten. Ezek a fiatal evangelisták hittek a Biblia tévedhetetlenségében, és meg voltak győződve arról, hogy a második eljövétel ideje közel van. Közéjük tartoztak Horace Grant Underwood²⁰¹, Henry Gerhard Appenzeller²⁰², James Gale²⁰³ és Robert A. Hardie²⁰⁴, akik elhatározták, hogy életüket Jézus második

200 Dwight Lyman Moody (1837–1899)

201 Horace Grant Underwood (1859–1916)

202 Henry Gerhard Appenzeller (1858–1902)

203 James Gale (1863–1937)

204 Robert A. Hardie (1865–1949)

eljövetelének és Isten országának felépítésének szentelik, és e szellemi ébredési mozgalom lelkesedését Koreába vitték.

8-3) Az első koreai keresztények

Egy teljes évszázaddal azelőtt, hogy a protestáns misszionáriusok megérkeztek volna Koreába, a katolikus egyház már gyökeret vert ott. A *han* népnek a Mennyei Szülő tiszteletére és szolgálatára épülő filozófiájából és kultúrájából kiindulva a kereszténység története a Koreai-félszigeten sajátos kezdetet vett. Kezdetben a katolikus misszionáriusok térítő munkáját a *Csoszon* társadalmát átható erős konfuciánus alapok lassították.

A *csoszoni* keresztény egyház legkorábbi kialakulása több olyan tudós megtérésével indult, akik Kínában találkoztak a katolicizmussal. Nyugati misszionáriusok közvetlen térítő tevékenysége nélkül a *han* nép ezeknek az első *csoszoni* katolikus megtérteknek a vezetésével kezdte elfogadni a kereszténységet.

A 18. század közepén *I Ik*²⁰⁵, *An Csongbok*²⁰⁶ és más neokonfuciánus *csoszoni* tudósok Kínában gyűltek össze, hogy tudományos szempontból tanulmányozzák a katolicizmust, majd hazatértek. 1784-ben egyik tanítványuk, *I Szunghun*²⁰⁷ Kínába utazott, és ő lett az első *csoszoni* megkeresztelt. Ez különleges eset volt: egy olyan ember, aki egy olyan térségben fogadta el lelkesen a vallást, ahol még nem

205 *I Ik* (李瀲, 1681–1763)

206 *An Csongbok* (安鼎福, 1712–1791)

207 *I Szunghun* (李承薰, 1756–1801)

működtek misszionáriusok, majd külföldre utazott, hogy papot találjon a keresztség felvételéhez.

Ezt követően *Kim Tegon*²⁰⁸ atya, az első *csoszoni* katolikus pap, akit 1845-ben Sanghajban szenteltek fel, missziós tevékenységet folytatott *Csoszonban*. 1846-ban, a „*Pjongo* keresztényüldözés” idején vértanúhalált halt. A katolikus hívők súlyos üldöztetést szenvedtek a *Csoszon* korszakban, és a 19. századi üldözések során sokan mártírhalált haltak, például a „*Sindzsu* keresztényüldözés”²⁰⁹, a „*Kihe* keresztényüldözés”²¹⁰, a „*Pjongo* keresztényüldözés”²¹¹ és a „*Pjongin* keresztényüldözés”²¹² idején. Mindezen mártíromságok ellenére a *csoszoni* katolikus hívők hite Mennyei Szülőben tovább erősödött, és az emberek folyamatosan elfogadták a keresztény hitet.

Hasonlóképpen, még a protestáns misszionáriusok érkezése előtt elkészült a Biblia koreai fordítása, és az evangélium már terjedt Koreában. Még mielőtt az amerikai metodista misszionárius, Robert Samuel Maclay²¹³ 1884-ben engedélyt kapott volna *Kodzsong* királytól²¹⁴ a térítésre, *Szo Szangjun*²¹⁵ már megkeresztelkedett egy presbiteriánus misszionárius által Mandzsúriában, lefordította az Újszövetséget, és megkezdte az evangelizációs munkát *Csoszonban*.

208 *Kim Tegon* (金大建, 1821–1846)

209 *Sindzsu* keresztényüldözés (辛酉迫害, 1801)

210 *Kihe* keresztényüldözés (己亥迫害, 1839)

211 *Pjongo* keresztényüldözés (丙午迫害, 1846)

212 *Pjongin* keresztényüldözés (丙寅迫害, 1866)

213 Robert Samuel Maclay (1824–1907)

214 *Kodzsong* király (高宗, 1864–1907)

215 *Szo Szangjun* (徐相崙, 1848–1926)

1883-ra megalapította a *Szore*-templomot, és istentiszteleteket tartott. Emellett *I Szudzsong*²¹⁶, aki 1883-ban Japánban tért át a protestantizmusra, lefordította Márk evangéliumát koreaira, és Bibliákat készített elő az amerikai misszionáriusok számára, hogy magukkal vigyék Japánból *Csoszon*ba. Emellett segített Underwoodnak, Appenzellernek és más misszionáriusoknak a *hangul* olvasásának elsajátításában is.

Mindezen előkészületek közepette Underwood és Appenzeller misszionáriusok 1885-ben érkeztek meg *Csoszon*ba. Olyan emberek voltak, akik naponta imádkoztak, remélve, hogy életükben megérik az Úr második eljövetelét. Mivel a *han* nép már korai időktől kezdve kialakította a Mennyei Szülő követésének kultúráját, készen álltak arra, hogy a misszionáriusok érkezésekor aktívan befogadják a kereszténységet, és felkészüljenek a Messiás Második Eljövetelének és az Egyszülött Lánynak a megszületésére. Így végül egyesült mind a kereszténység, mind a *han* nép alapja, amelyet a Mennyei Szülő készített elő.

8-4) A Szentlélek tüze

Ily módon a Nyugatról érkező győzedelmes keresztény alap összekapcsolódott a kiválasztott *han* nép kulturális alapjával, amelyet Mennyei Szülő hosszú időn át készített elő. A *Csoszon* korszak vallási üldöztetései ellenére az emberek lelkesen fogadták a kereszténységet, amely jelentős szellemi ébredési mozgalmat indított el. Egy kisebb ébredés 1903-ban *Vonszan*ban kezdődött, majd 1907-ben egy még

216 *I Szudzsong* (李樹廷, 1842–1886)

erőteljesebb megújulási mozgalom indult el *Gil Szondzsu*²¹⁷ lelkész vezetésével a *phenjani Csangdehjon* templomból, a bűnbánat és a lelki megújulás hangsúlyával. Sok hívő új hitbeli életet kezdett, miután megbánta bűneit, és a Szentlélek személyes megtapasztalásán keresztül újjászületett.

A Szentlélek kiáradt az együttes imák során a lelkes hajnali és déli közös imák, valamint a nagyszabású ébredési összejövetelek során. A Szentlélek megtapasztalására helyezett hangsúly miatt sok résztvevő hite elmélyült és megerősödött. Az 1920-as és 1930-as években a „*Phenjani Nagy Ébredéssel*” kezdődött pünkösdi megújulás lángja országszerte elterjedt olyan lelkipásztorok szolgálata révén, mint *Kim Ikdu*²¹⁸ és *I Jongdo*²¹⁹. A koreai nép így maga is aktívan bekapcsolódott az evangelizációba és a missziós munkába, nem csupán külföldi misszionáriusoktól fogadta a keresztény hitet. Ennek eredményeként a koreai keresztény egyház gyors növekedésnek indult.

A Dél-*Phjongan* tartományban fekvő *Andzsuból* származó *Gil Szondzsu* lelkész indította el a nagy koreai ébredési mozgalmat. A *phenjani Csangdehjon* templom presbitereként 1905-ben kezdte vezetni a hajnali imákat és bibliaórákat, amelyek megnyitották az utat a lelki ébredések előtt. Az 1907-es „Nagy Ébredés” élvonalában állva *Phenjanból Szöulba* vitte a megújulás lángját, hogy felébressze a koreai népet.

217 *Gil Szondzsu* (吉善宙, 1869–1935)

218 *Kim Ikdu* (金益斗, 1874–1950)

219 *I Jongdo* (李龍道, 1901–1933)

Keresztény vezetőként a 33 nemzeti képviselő egyikeként részt vett az 1919-es eseményekben. Szilárdan hitt a második eljövételben, és világos képe volt a végidőkről, ezért reményt ültetett a koreai nép szívébe Mennyei Szülő nemzetéről, a földi Mennyszágról.

8-5) Nemzeti alap

A „*phenjani* nagy ébredési mozgalom” a Mennyei Szülő előtti bűnbánat és bűnvallás hullámát indította el, és erős hitet formált, amely képessé tette a hívőket arra, hogy legyőzzék azt az üldöztetést és szenvedést, amelyet keresztények még súlyosabban éltek át a japán gyarmati uralom alatt, mint a koreai nép egésze. Ennek következtében egyre többen imádkoztak és készültek arra, hogy buzgó hittel találkozzanak a második eljövétel Urával, felkészítve a nemzetet az Egyszülött Lány fogadására és a Bárány menyegzőjének napjára.

A 19. század végétől japán keresztények is aktívan igyekeztek terjeszteni a kereszténységet a Koreai-félszigeten végzett evangelizációs tevékenységük révén. *Ucsimura Kanzó*²²⁰, korának jelentős japán keresztény evangélistája, tanúja volt a *phenjani* nagy ébredésnek, és bizonyosságot tett arról, hogy Isten szereti Koreát, és elküldte a Szentlelket, akinek ereje nagyobb, mint a hadseregek és hadihajók ereje. Elmondta, hogy amikor 1918-tól kezdve 18 hónapon át vezette a „Második eljövétel mozgalmát”, a Krisztus visszatérését előre jelző jelek a világeseeményekben 1919 és 1920 között mutatkoztak meg a legvilágosabban. Úgy látta, hogy a kereszténység

220 *Ucsimura Kanzó* (内村鑑三, 1861–1930)

a koreai nép körében fog gyökeret verni, majd onnan terjed tovább Japánba. *Ucsimura* misszionárius azt is megjósolta, hogy ahogyan a zsidó nép nyugatra vitte vallását, úgy Korea a keleti szellemi megvilágosodás középpontjává válhat.

A kereszténység története a *Csoszon* korszakban döntő szerepet játszott egy erős vallási alap és hitbéli talaj kialakulásában, előkészítve az Egyszülött Lány és a visszatérő Messiás megszületését. A különféle keresztény tapasztalatok és lelki megújulási mozgalmak mélyen befolyásolták a koreai nép szellemi életét, és új reményt, valamint a megváltás vízióját adták számukra.

9 A világszintű alap az Egyszülött Lány megszületéséhez

9-1) A *han* szellemiség és a nemzeti függetlenség

Ahogy Jézus is akkor jött el, amikor a zsidó nép római uralom alatt szenvedett, úgy a koreai nép is szenvedett a japán gyarmati uralom alatt. Ebben az időszakban az istenfélő keresztények egy belső alapot készítettek elő az Egyszülött Lány és a Messiás Második Eljövele megszületéséhez, míg a függetlenségi harcosok nemzeti szinten külső alapot alkottak.

A függetlenségi mozgalom résztvevői reményt kaptak a függetlenségre, amikor az első világháború lezárását követő párizsi békekonferencián Woodrow Wilson amerikai elnök (1856–1924) felvetette a nemzeti önrendelkezés elvét, vagyis hogy minden nemzet maga határozhassa meg sorsát. A koreai nép vezetői 1919-ben három jelentős függetlenségi nyilatkozatot adtak ki, hogy kifejezzék a függetlenség iránti akaratukat: a *Tehan*²²¹ (vagyis „Nagy *Han*”) Függetlenségi Nyilatkozatot február 1-én *Csilin*ben, Kínában, a február 8-i Függetlenségi Nyilatkozatot Tokióban, majd a március 1-jei Függetlenségi Nyilatkozatot *Szöul*ban. A Kínában kiadott *Tehan* Függetlenségi Nyilatkozatban a keresztény vezetők és függetlenségi

221 *Tehan* (大韓): „Nagy Han”

harcosok, akik *Li Szin Mant*²²² tekintették vezetőjüknek, világosan megfogalmazták sajátos *han* identitásukat. A *Tehan* Függetlenségi Nyilatkozatban megjelenő *han* szellemiség összhangban állt *Kodzsong* király néhány évtizeddel korábbi, a késői *Csoszon* korszakban tett bejelentésével a *Tehan* Birodalomról. A „*Kodzsong* király évkönyvei”-ben²²³ az áll: „A Menny megbízatása által az ország alapításakor a Három Han földjeként²²⁴ egyesült; ezért nem lenne helytelen, ha országunk nevét *Tehanként*, Nagy *Hanként* határoznánk meg.” A *han* nép hosszú történelmének gazdag tapasztalataira támaszkodva várta függetlenségének napját.

Miközben *Li Szin Man* és más vezetők a *han* nép ősi identitására alapozva nemzetük önazonosságát *Tehanként* határozták meg, kijelentették, hogy a *han* nép ötezer éves történelmének kormányzása és külügyei a *han* király és császár veleszületett jogaiban gyökereznek. Magasztalták a Koreai-félsziget fenséges hegyeit és gyönyörű vizeit is, mint minden *han* férfi és nő közös örökségét. Kijelentették, hogy a *han* nép szellemével képesek megvédeni saját országukat, megbékélni minden nemzettel, és együtt haladni a világgal. A *han* nép szelleme, amely *Kodzsong* király „*Tehan*” elnevezésében és a későbbi *Tehan* Függetlenségi Nyilatkozatban (1919) is megjelent, tükröződött abban is, hogy az új állam nevét a Koreai Köztársaságként, azaz *Tehan*

222 *Li Szin Man* (李承晩, 이승만, 1875–1965), helyes átírással *I Szungman*, nyugaton Syngman Rhee

223 „*Kodzsong* király évkönyvei” (高宗實錄) az idézet a 36. kötet-ből van

224 *Szamhan* (三韓): a Három *Han* földje

*Minguk*ként²²⁵ határozták meg, amikor 1948-ban *Li Szin Man* és keresztény vezetők irányítása alatt a nemzet újra önállósult.

Számos koreai függetlenségi harcos egyesítette erejét, hogy a világnak megmutassa Korea függetlenségi akaratát, és 1919. március 1-jén elindították a „*Mansze*-mozgalmat”²²⁶ vagy „Március elsejei mozgalmat”. Azon a napon kihirdették a Függetlenségi Nyilatkozatukat, amelyet 33 nemzeti képviselő írt alá, és az egész világnak hirdette a koreai nép függetlenség utáni vágyát. A nyilatkozat érvénytelennek nyilvánította a Japán–Korea annexiós szerződést, és megerősítette a koreai nép szuverenitását és függetlenségét. Azt is kimondta, hogy a függetlenségi mozgalmat erőszakmentes, békés eszközökkel kell folytatni, a nemzeti önrendelkezés és az emberiség elvei alapján.

A következő három hónap során hazafias polgárok országszerte nagyszabású *Mansze*-tüntetéseken vettek részt, erőteljesen tiltakozva a japán gyarmati uralom ellen. A Koreai Japán Főköormányzóság hivatalos feljegyzései szerint ez idő alatt valamivel több, mint egymillió ember vett részt az ellenállásban, közülük mintegy 900-an meghaltak, és 47 000 embert letartóztattak. Az 1919. március 1-jei első tüntetéssel kezdődően a koreai nép erőszakmentes eszközökkel lépett fel függetlensége érdekében, hogy megszabaduljon az elnyomó uralomtól.

A „Március elsejei mozgalom” révén olyan identitást találtak, amely a „béke” és az „egyesült nép igazságossága” eszméire épült. Az ebből

225 *Tehan Minguk* (大韓民國)

226 „*Mansze*-mozgalom” vagy „Március elsejei mozgalom” (萬歲運動)

fakadó kulturális büszkeség végül a Koreai Köztársaság alapító szellemiségévé vált.

A koreai függetlenségi mozgalom nemcsak lendületet adott az ország szuverenitásának visszaszerzéséhez, de végül elvezetett a Koreai Köztársaság kormányának 1948-as megalakulásához is, folytatva a *han* nép történelmét, amely oly régen és oly távoli múltban kezdődött. Ez megteremtette az alapot egy új történelem számára, amely az Egyszülött Lány és a visszatérő Messiás megszületése köré rendeződik, akik az egész emberiség egységéért és Isten békés országáért jöttek el.

9-2) A Március elsejei mozgalom és a vallásos alap

A „Március elsejei mozgalom”, amelyet gyakran „*Mansze*-mozgalomnak” is neveznek, túlnyomórészt vallási vezetők által irányított mozgalom volt. A függetlenségi törekvések támogatására különböző vallások jelentős képviselői fogtak össze, köztük a kereszténység, a *cshondogjo* és a buddhizmus vezetői. A legmeghatározóbb szerepet a *cshondogjo*, egy koreai vallás játszotta, olyan vezetők irányításával, mint *Szon Pjonghi*²²⁷, *Kvon Tongdzsin*²²⁸, *O Szeeschang*²²⁹ és *Cshö Rin*²³⁰, akik közösen kezdeményezték a mozgalmat. Megállapodtak abban, hogy céljaik megvalósításához

227 *Szon Pjonghi* (孫秉熙, 1861–1922)

228 *Kvon Tongdzsin* (權東鎭, 1861–1947)

229 *O Szeeschang* (吳世昌, 1864–1953)

230 *Cshö Rin* (崔麟, 1878–1958)

békés, erőszakmentes tiltakozásokat alkalmaznak. Előkészítették többek között a függetlenségi nyilatkozatokat, a függetlenségi kérvényeket és a nemzeti szuverenitás visszaállítását követelő dokumentumokat. Hogy a mozgalom országos méretűvé váljon, úgy döntöttek, hogy különböző vallások vezetőit is meghívják, köztük keresztény és buddhista vezetőket, valamint konfuciánus tudósokat.

Amikor a *Mansze*-mozgalomhoz olyan keresztény vezetők csatlakoztak, mint *Li Szunghun*²³¹, és olyan buddhista vezetők, mint *Han Jongun*²³², a mozgalom vallásközi együttműködéssé vált, és a templomok fontos bázisai lettek a tevékenységnek. A függetlenségi mozgalom, amely az őshonos koreai vallások vezetésével indult, majd a kereszténység és a buddhizmus képviselőinek részvételével folytatódott, országszerte lelkesedést keltett, és a vallási vezetők köré szerveződő nemzeti egység és megbékélés reményének középpontjává vált.

A koreai nép béke utáni törekvései és álmai, amelyek a Mennyei Szülő szolgálatának szentelt hívők egysége és összhangja révén halmozódtak fel, így erős nemzeti alapot teremtettek. Az új, tartós békeközösség megvalósítására irányuló vágyuk előkészítette azt a vallási alapot, amely szükséges volt az Egyszülött Lány megszületéséhez.

231 *Li Szunghun* (李昇薰, 1864–1930)

232 *Han Jongun* (韓龍雲, 1879–1944)

9-3) Korea ideiglenes kormánya

A „Március elsejei mozgalom” eredményeként 1919. április 11-én Kínában, Sanghajban megalakult a Koreai Köztársaság Ideiglenes Kormánya²³³. Ez negyed évszázaddal azelőtt történt, hogy Korea elnyerte függetlenségét Japántól. Korea első demokratikus köztársasági kormányaként ez a száműzetésben működő kormány ellenállási tevékenységekkel és diplomáciai erőfeszítésekkel készült a függetlenségre, hogy országa független államként nemzetközi elismerést nyerjen. 1942. március 1-jén a Koreai Köztársaság Ideiglenes Kormánya hivatalosan elismerést kért az Egyesült Államoktól, az Egyesült Királyságtól, a Szovjetuniótól és Kínától. Elsőként a Kínai Köztársaság válaszolt, amely a következő hónapban hivatalosan elismerte az ideiglenes kormányt. Ez döntő mérföldkő volt a függetlenségi mozgalom nemzetközi elismertetésében, valamint abban, hogy a világ megismerje Koreát, egyben előmozdította az Egyszülött Lány megszületésének nemzeti alapját is.

Az ideiglenes kormány megalakulása a japán gyarmati időszakban világosan kifejezte a függetlenségre vágyó koreai nép célját: egy demokratikus és szabad nemzet felépítését. Az ideiglenes kormány létrejötte reményt adott a koreai népnek, amely a *Csoszon*-dinasztia bukása és a japán annektálás után elveszítette országát, és új lendületet adott függetlenségi küzdelmének. Egyúttal alapot teremtett annak megerősítésére is, hogy ők egy olyan kiválasztott nép, amelyet a Menny készített elő. Az ideiglenes kormány 1942-es nemzetközi

233 *Tehan Minguk Imsi Csongbu* (大韓民國臨時政府): a Koreai Köztársaság Ideiglenes Kormánya

elismerése megszilárdította az Egyszülött Lány 1943-as megszületésének nemzeti alapját, és kulcsfontosságú alapot teremtett ahhoz a politikai rendszerhez is, amely 1948-ban létrehozta a Koreai Köztársaságot.

9-4) Világméretű alap Korea függetlenségéhez

1942. január 1-jén, a második világháború idején, 26 szövetséges nemzet írta alá Washingtonban az „Egyesült Nemzetek Nyilatkozatát”, amely később az Egyesült Nemzetek Szervezetének létrejöttében is fontos szerepet játszott. A nyilatkozat közös célként fogalmazta meg a tengelyhatalmak legyőzését, valamint a háború utáni békerend kialakításában való együttműködés szándékát. Hangsúlyozta a nemzetközi együttműködés és egység fontosságát a béke érdekében, és reményt adott a gyarmati uralom alatt álló nemzetek, köztük Korea felszabadulására és függetlenségére. Ezt követően, 1943-ban, amikor Olaszország, a tengelyhatalmak egyik központi országa megadta magát a szövetségeseknek, a hadi helyzet a szövetségesek javára fordult, akiket a Menny oldalán állóknak tekintünk. Ezek a fejlemények erősítették a koreai nép reményét nemzeti függetlenségük elnyerésére.

Az 1942-es Egyesült Nemzetek Nyilatkozata abból a szükségből született, hogy le kell győzni a háború globális tragédiáját, és új rendet, valamint békerendszert kell létrehozni, amelyben az emberiség a háborús megpróbáltatások tanulságaira építve jobb társadalmat építhet. Felismerte egy olyan világméretű szövetség szükségességét, amely a béke és a szabadság védelmét szolgálja, a

tartós békét célozva a náciizmus és a fasizmus visszaszorításán keresztül, és az egész emberiség számára közös béke- és egység-célt hirdetett. Ezek a világméretű törekvések, amelyek a nemzetközi együttműködésen alapuló tartós béke megvalósítására irányultak, megteremtették az Egyszülött Lány megszületésének világméretű külső alapját.

1919 áprilisában, a Március elsejei mozgalom után, amikor Sanghajban megalakult az ideiglenes kormány, női aktivisták ott létrehozták a Koreai Ideiglenes Kormány Hazafias Nők Szövetségét is. Bár az ideiglenes kormány az azt követő években meggyengült és többször költözni kényszerült, 1943 januárjában mintegy ötven, jobbára keresztény női függetlenségi harcos újjászervezte a Koreai Hazafias Nők Szövetségét. A száműzetésben működő kormány gyakorlati külső alapja és ezeknek a keresztény nőknek a vallási belső alapja révén, ezekkel a nemzetközi előkészületekkel Mennyei Szülő előkészítette az Egyszülött Lány eljövetelét.

9-5) Korea megosztottsága és a koreai háború

A szövetséges hatalmak második világháborús győzelmével 1945-ben Korea végre felszabadult a japán gyarmati uralom alól, és elnyerte függetlenségét. Japán kapitulációja és kivonulása után azonban az amerikai és a szovjet csapatok ottmaradtak a Koreai-félsziget déli, illetve északi felén. A szovjet és amerikai megszállási övezetek közé, ideiglenesnek szánt határvonalként, a 38. szélességi kör közelében demarkációs vonalat húztak. Az 1945. decemberi moszkvai külügyminiszteri konferencia gyámsági rendszert kívánt létrehozni

Korea függetlenséghez vezető átmenetének irányítására, ám az Egyesült Államok és a Szovjetunió közötti hidegháborús feszültségek megakadályozták ennek megvalósítását, és végül megszilárdították a megosztottságot. Annak ellenére, hogy olyan nemzeti vezetők, mint *Kim Ku*²³⁴, igyekeztek egységes kormányt létrehozni, végül külön kormányok alakultak északon és délen, ami a félsziget kettéválásához vezetett: a Koreai Köztársaságra (Dél-Korea) és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságra (Észak-Korea).

1950 júniusában Észak-Korea *Kim Ir Szen*²³⁵ vezetésével megtámadta Dél-Koreát, azzal a céllal, hogy az egész Koreai-félszigetet kommunista uralom alá vonja. Ezzel kitört a koreai háború. Három napon belül az észak-koreai csapatok elfoglalták *Szöült*, és gyorsan nyomultak előre dél felé. Válaszul *Li Szin Man*²³⁶ dél-koreai elnök az Amerikai Egyesült Államok támogatását kérte, ami az ENSZ-erők beavatkozásához vezetett. Augusztusban a dél-koreai hadsereg és az ENSZ-erők védelmi vonalat alakítottak ki a *Nakdong*-folyónál, Dél-Korea déli tartományaiban, és sikerült megállítaniuk az észak-koreai előrenyomulást a déli nagyvárosok, *Tegu* és *Puszan* felé. Szeptember 15-én több mint 70 000 ENSZ-katona, 230 hadihajó támogatásával, partra szállt *Incshon*ban, visszafoglalta *Szöült*, és az észak-koreai erőket a 38. szélességi körön túlra kényszerítette vissza. A dél-koreai és ENSZ-erők észak felé nyomultak, *Phenjan*ig, majd azon túl, és október 13-ig egészen *Hungnam*ig jutottak. Amikor azonban a Kínai

234 *Kim Ku* (金九, 1876–1949)

235 a meghonosodott átírással *Kim Ir Szen* (金日成, 김일성, 1912–1994), helyes átírással *Kim Ilszong*, nyugaton Kim Il Sung

236 a meghonosodott átírással *Li Szin Man* (李承晩, 이승만, 1875–1965), helyes átírással *I Szungman*, nyugaton Syngman Rhee

Népköztársaság belépett a háborúba, a hadihelyzet ismét megfordult, és az ENSZ-, valamint a dél-koreai erőknek vissza kellett vonulniuk délre. Heves harcok folytak a 38. szélességi kör környékén egészen 1953-ig, amikor a fegyverszüneti megállapodás aláírásával életbe lépett a tűzszünet.

Mennyei Szülő azon munkálkodott, hogy megvédje Dél-Koreát attól az ateista rendszertől, amely tagadja a Mennyei Szülő létezését, és hogy megóvja, valamint nevelje az Egyszülött Lányt addig az időig, amíg döntést hozhatott arról, hogy elfoglalja az Igaz Anya helyzetét. Tizenhat ENSZ-tagállam fiataljai vettek részt a háborúban, ami a világ közös válaszát jelentette. Ezek az igaz lelkiületű fiatal katonák vérüket ontották, hogy megvédjék a Mennyei Szülő nemzetét és az Egyszülött Lányt.

10 Végső előkészületek az Egyszülött Lány fogadására

10-1) Kötelező sintó szertartások

Japán a gyarmati terjeszkedése időszakában, 1895 és 1945 között a „Nagy Kelet-ázsiai Közös Jóléti Övezet” politikai jelszavával Ázsia-szerte gyarmatokat kebelezett be, és 1943-ra a világ népességének közel 20 százalékát kitevő országok felett szerzett ellenőrzést. Korea is ezek közé tartozott, és Japán hadműveleti bázisként használta fel az ázsiai hadműveletekhez, miközben kizsákmányolta az ország erőforrásait és elnyomta népét. Szélsőséges intézkedéseket vezettek be, például kötelezték a koreaiakat japán nevek felvételére és sintó szentélyekben való imádatra, azzal a céllal, hogy eltöröljék a koreai nép és ország egyedi identitását, és beolvasszák őket a Japán Birodalomba.

Ennek megerősítésére az 1910-ben kikényszerített japán–koreai annexiós szerződés után a japán főkormányzóság 11 sintó szentélyt építtetett nagy koreai városokban, például *Teguban* és *Phenjanban*. 1918-ban megkezdődött a legnagyobb ilyen szentély, a *Csoszon* Szentély építése *Szöulban*, amelyet 1925-ben fejeztek be. A szentélyek célja a koreai nép szellemének és lelkének megtörése volt. A *Csoszon* Szentély elkészülte után a főkormányzó alkotmányos rendeletben hirdette ki, hogy minden vallás szabad a császár alatt – miközben egyidejűleg erőszakkal kényszerítette ki a szentélyekben kötelező sintó szertartásokat. Bár az értelmiség kezdeti erős ellenállása

késleltette a teljes körű bevezetést, 1931-től ezek a szertartások mindenki számára kötelezővé váltak.

A hithű koreai keresztények megtagadták a sintó szentélyekben tartott szertartásokat, amelyet bálványimádásnak és a koreai nép szellemének elpusztítására irányuló politikának tartottak. Válaszul a japán hatóságok bebörtönözték és üldözték az ellenálló keresztényeket. Sokan kompromisszumot kötöttek és elfogadták a szertartásokat, de azok, akik megőrizték tiszta hitüket, továbbra is ellenálltak. Az ellenállók súlyos szenvedéseket éltek át, és közülük néhányan kínzások következtében a börtönben haltak meg. Voltak keresztények, akik a hegyekben vagy a föld alatt rejtőztek el, és buzgón imádkoztak a Mennyei Szülőhöz. Rendíthetetlen hitük révén meg tudták őrizni a Mennyei Szülő szolgálatára épülő hitük hagyományát és tisztaságát.

10-2) A Mennytől kapott kinyilatkoztatások és a Szentlélek által vezetett egyházak

A Mennyei Szülő kinyilatkoztatásokat adott azoknak, akik imádkoztak, és ezek a kinyilatkoztatások különleges előkészületekhez vezettek az Egyszülött Lány eljövetelére, akit a kereszténység régóta várt. A japán gyarmati uralom idején olyan, a Szentlélek által vezetett keresztény csoportok jelentek meg, amelyek azt a kinyilatkoztatást kapták a Mennyei Szülőtől, hogy a Bárány menyegzője Isten uralma alatt, amelyet a teremtés óta várt az emberiség, a koreai nép körében fog megvalósulni.

A Koreai-félsziget nyugati részén női vezetésű, Szentlélek által irányított egyházak jelentek meg, köztük a *Kim Szongdo*²³⁷ által vezetett Szent Úr Egyháza²³⁸, valamint a *Ho Hobin* által alapított Méhen Belüli Egyház²³⁹. Ott volt továbbá *Pak Uljong*²⁴⁰ is, akit „Jehova feleségeként” emlegettek. A keleti országrészben férfiak által vezetett, a Szentlélek által irányított egyházak jelentek meg, köztük kiemelkedő szerepet játszott *Pek Namdzsu*²⁴¹, *I Jongdo*²⁴² és *Kim Pekmun*²⁴³. Ők a Szentlélekre összpontosító lelki ébredési tevékenységeket folytattak. Ezeken a Szentlélek által vezetett keresztény közösségeken keresztül Mennyei Szülő túllépett a férfiak által irányított lelki mozgalmakon, és alapot teremtett az Egyszülött Lány, a testet öltött Szentlélek megszületésének előkészítéséhez.

10-3) A család, amelyben az Egyszülött Lány született

Az Egyszülött Lány édesanyja és anyai nagymamája, *Hong Szune* (*Demonim*)²⁴⁴ és *Cso Vonmo*²⁴⁵ buzgó hitéletet éltek azokban a Szentlélek által vezetett egyházakban, amelyek az Egyszülött Lány

237 Kim Szongdo (金聖道, 1882–1944)

238 Szent Úr Egyháza (聖主教, 1935–1944)

239 *Pokdzsungjo* (腹中教, 1944–1950): a „Méhen Belüli Egyház”

240 *Pak Uljong* (朴老婆)

241 *Pek Namdzsu* (白南柱, 1901–1949)

242 *I Jongdo* (李龍道, 1901–1933)

243 *Kim Pekmun* (金白文, 1917–1990)

244 *Hong Szune Demonim* (洪順愛 大母, 1914–1989)

245 *Cso Vonmo* (趙元模, 1889–1967)

megszületésére készültek. Így örökölni tudták az ezekben a közösségekben felajánlott hűséges szolgálat szellemi alapját. *Hong Szune* 19 éves koráig a presbiterianus egyházhoz tartozott, majd édesanyja, *Cso Vonmo* vezetésével kapcsolatba került a Szentlélek által vezetett közösségekkel, és ettől kezdve hitéletét a Második Eljövétel Urának fogadására szentelte.

1933-ban, 19 éves korában *Hong Szune* (*Demonim*) *Hvang Gukdzsu*²⁴⁶ evangélista követője lett, aki a Szentlélek munkáját hozta el. Amikor *Kanggjé*ben tartózkodott *Hvang* lelkipásztorral és tanítványaival egy evangelizációs körúton, amely *Andzsuból* indult és *Sinidzsuban* ért volna véget, *Hong Szune* a következő kinyilatkoztatást kapta: „Térj vissza szülővárosodba.” Elhagyta a körutat, és hazatért. A következő három évben, 1936-ig, édesanyjával, *Cso Vonmóval* együtt részt vett az *I Jongdo* lelkipásztor által alapított Új Jézus Egyházban²⁴⁷, ahol nap mint nap könnyek között bűnbánatot tartottak és imádkoztak, felkészülve a Második Eljövétel Urának fogadására. Ezután 1936-tól nyolc éven át *Kim Szongdo* Szent Úr Egyházának voltak elkötelezett tagjai, majd 1944-től négy éven keresztül a *Kim Szongdo* küldetését öröklő *Ho Hobin* által vezetett Méhen Belüli Egyházban folytatták a felkészülést a visszatérő Úr fogadására.

Hong Szune odaadó hitéletét édesanyja, *Cso Vonmo* pozitív útmutatása és támogatása tette lehetővé. *Cso Vonmo* haladó gondolkodású asszony volt, aki a kor patriarchális társadalmi légköre ellenére sem akadályozta meg lányát abban, hogy időt szánjon az otthonról távol végzett evangelizációs utakra, sőt arra bátorította,

246 *Hvang Gukdzsu* (黃國柱, 1901–1952)

247 Új Jézus Egyház (1933)

hogyan keresse fel *Kim Szongdo* asszony egyházát. Lánya odaadó hitéletét mind a Szent Úr Egyházában, mind a Méhen Belüli Egyházban lelki és anyagi értelemben is támogatta. Később az Egyszülött Lány, Igaz Anya megszületésében és felnevelésében is segítséget nyújtott. Az Egyszülött Lány megszületésének családi alapja e két, a kor Szentlélek által vezetett keresztény közösségeiben buzgó hitéletet élő anyja és lánya együttműködésére épült. Ők készítettek elő a győzelem alapját az isteni gondviselésben, amelynek célja a teremtés eszményének beteljesítése az Egyszülött Lánnyal, Igaz Anyával a középpontban.

10-4) *Hong Szune (Demonim)* és *Han Szungun (Debunim)*

*Han Szungun (Debunim)*²⁴⁸ és *Hong Szune (Demonim)* az Új Jézus Egyházban találkoztak, miközben odaadóan gyakorolták hitüket. 1934. március 5-én házasodtak össze, az Új Jézus Egyház lelkipásztora, *I Hobin*²⁴⁹ esketésével. Mennyei Szülő hatezer év előkészítés után az ő családjukban hozta meg a végső döntést az Egyszülött Lány megszületéséről, aki később a Bárány menyegzőjének Menyasszonya lett.

Hűséges keresztény életének folyamán *Han Szungun (Debunim)* 1933-ban csatlakozott *I Jongdo* lelkipásztorhoz az Új Jézus Egyház megalapításában. Szorosan együttműködött *I Jongdo* és *I Hobin* lelkipásztorokkal, e Szentlélek által vezetett egyház vezetőivel. Mély

248 *Han Szungun Debunim* (韓承運 大父, 1909–1978)

249 *I Hobin* (李浩彬, 1892–1989)

hitéletet élt, és az egyház fő kiképzőközpontjában rábízták az oktatási igazgatói feladatokat.

Demonim és *Debunim* az Új Jézus Egyházban, buzgó hitéletük közben találkoztak és kötöttek házasságot, és még házasságuk után is hitéletüket helyezték a családi élet elé. A kor szokása szerint *Hong Szune* elhagyta volna otthonát, és követte volna férjét, aki tanítóként egyik helyről a másikra költözött, oda, ahol a legnagyobb szükség volt rá. Ő azonban továbbra is édesanyjával maradt, és teljesen a hitéletének szentelte magát. *Han Szungun* megértette és tiszteletben tartotta felesége döntését, hogy vallási elhívására összpontosítson, és közös odaadásuk ezen az úton teremtetten meg az Egyszülött Lány eljövételének családi szintű alapját.

11 A Szent Esküvő és az Igaz Szülők megjelenése

Mennyei Szülő álma az volt, hogy Ádám és Éva teljes érettségre jusson, megkapják Mennyei Szülő áldását házasságukra, igaz családot alapítsanak, és az egész emberiség Igaz Szülőivé váljanak. Ádám és Éva azonban elbukott, és ez késleltette az igaz család megvalósításának álmát. A Mennyei Szülő tervet készített arra, hogy megvalósítsa ezt az eredeti célt: elküldi az Egyszülött Fiút és az Egyszülött Lányt, hogy a Bárány menyegzője által megalapítsák a Menny Családját. Kétezer évvel ezelőtt a helyreállítás gondviselésének alapján Mennyei Szülő elküldte az Egyszülött Fiút, Jézust, de mivel a kor központi személyei – köztük József és Mária, Zakariás és Keresztelő János – nem tudták betölteni felelősségüket, és a kor népe sem tudta Jézust követni, az Egyszülött Lány nem jöhetett el. Mennyei Szülő felkészítette a koreai népet, és Jézus kereszthalála után őket állította fel választott népként, akikhez az Egyszülött Lányt elküldhette. Az ezt követő kétezer év során lefektetett alapra a Mennyei Szülő Hak Ja Han²⁵⁰ személyében elküldte az Egyszülött Lányt, Sun Myung Moon-t²⁵¹ pedig elhívta a Messiás Második Eljöveteleként. 1960-ban a Bárány menyegzője által az Igaz Anyává és az Igaz Atyává váltak, és ezzel megvalósult az Igaz Szülők megjelenése.

250 Hak Ja Han (韓鶴子, 1943–)

251 Sun Myung Moon (文鮮明, 1920–2012)

11-1) Az Egyszülött Lány eljövedele

1943-ban, a holdnaptár szerinti első hónap hatodik napján *Andzsuban*, a mai Észak-Korea területén, Mennyei Szülő emberiség megváltására irányuló gondviselésének alapján, megszületett az Egyszülött Lány, Hak Ja Han, Igaz Anya. Az Egyszülött Lány először megszületése azon a szellemi alapon történt, amelyet őse, a hazájához hűséges *Cso Handzsun*²⁵² érdemei, valamint anyai nagyanyja, *Cso Vonmo* és édesanyja, *Hong Szune Demonim* áhítatos hitélete teremtett meg a spirituális közösségekben, köztük a Szent Úr Egyházában, az Új Jézus Egyházban és a Méhen Belüli Egyházban.

Mielőtt feleségül ment volna *Han Szungun*hoz, *Debunim*hez, *Hong Szune, Demonim* kinyilatkoztatást kapott Mennyei Szülőtől: „Meg fog születni az Univerzum Királynője.” *I Hobin* lekipásztor szintén tanúságot tett arról, hogy „amikor egy kiválasztott férfi és nő házasságot köt, és lányuk születik, ő lesz az egész emberiség királynője.” Ez hozzájárult az Egyszülött Lány megszületésének alapjához a Szentlélek-vezette keresztény közösségekben. Házassága után *Hong Szune Demonim* továbbra is teljes odaadással folytatta hitéletét, készülve a visszatérő Úr fogadására. Azáltal, hogy hitének gyakorlásával igyekezett elszakadni Sátán befolyásától, megteremtette Isten Egyszülött Lánya fogantatásának alapját.

Mélységes hitélete alapozta meg azt a mennyei kinyilatkoztatást is, amely szerint „meg fog születni az Univerzum Királynője.” Az Egyszülött Lány, Igaz Anya megszületését olyan látomások előzték meg, amelyekben őt „az Úr Lányaként” látták, valamint olyan

252 *Cso Handzsun* (趙漢俊)

tanúságtételek, amelyek szerint ő lesz „a Mennyei Menyasszony.” E kinyilatkoztatások által valósult meg a Mennyei Szülő elsődleges célja, amiért a *han* népet kiválasztott néppé tette.

Hong Szune Demonim Hak Ja Hant, az Egyszülött Lányt Isten lányaként nevelte, egy Sátántól teljesen elkülönített vallásos környezetben. *Hong Szune* úgy tekintett magára, mint lánya dajkájára, aki a Mennyei Szülő nevében gondoskodik róla. Betöltötte gondviselési küldetését, hogy megvédje és felnevelje drága lányát, hogy az sikeresen elfogadhassa és betölthesse küldetését és felelősségrészét Isten Egyszülött Lányaként.

1945-ben, két évvel az Egyszülött Lány megszületése után, Korea nemzete, Mennyei Szülő kiválasztott népe, hirtelen felszabadult Japán uralma alól a szövetséges hatalmak második világháborús győzelme nyomán. A gondviselés 6000 éves történelmi előkészítése után a Mennyei Szülő 1943-ban Koreában hozta el az Egyszülött Lány megszületését. A Mennyei Szülő a kereszténységet a Koreai-félszigethez kapcsolta, hogy az Egyszülött Lányt megtalálhassák és befogadhassák. A Szentlélek által hozott ébredések alapján a koreai keresztények megteremtették a feltételeket az Egyszülött Lány fogadására a Menny védelme alatt, miközben készültek az ősi *Han*-dinasztia hagyományát öröklő „*Tehan*” („Nagy *Han*”), vagyis Korea nemzetébe való egyesülésre, amely a Koreai-félszigeten jött létre.

Miután a *Csoszon*-dinasztia véget ért Korea Japán általi annektálását követően, a nemzet száműzetésben szétszóródott vezetői különböző jövőképeket dédelgettek: egyesek az Amerikára és a kereszténységre épülő demokratikus államot, mások a Szovjetunióra és a

kommunizmusra épülő szocialista államot, megint mások egy független nemzetállamot képzeltek el. Nem tudtak azonban megegyezni egy olyan állam létrehozásáról, amely Mennyei Szülő akaratára épülne.

Erre válaszul Mennyei Szülő 1948-ban, keresztény vezetésre alapozva létrehozta a Koreai Köztársaságot, megőrizve a *han* nép identitását, amely mintegy 4000 évvel korábban, a *Kodzszoszon* királyság idején kezdődött. A „Koreai Köztársaság”²⁵³ (*Tehan Minguk*) név tartalmazza a „*minguk*”²⁵⁴ szót, amely demokratikus államot jelent, valamint a lényegi „*Han*”²⁵⁵ nevet. Ez a „*Han*” egyszerre örökli a Koreai-félsziget első *Han*-dinasztiájának, a *Kodzszoszon*nak²⁵⁶, valamint a *Kodzszoszon* hagyományait továbbvivő Három *Hannak*²⁵⁷ az örökségét. A „*te*”²⁵⁸, vagyis „nagy” hozzáadásával létrejövő „*Tehan*” azt jelképezi, hogy a nemzet a Menny bizalmával egyesül. E név által a Mennyei Szülő kinyilatkoztatta azt a szándékot, hogy a Koreai Köztársaság Hak Ja Hannal, az Egyszülött Lánnnyal a középpontban egyesüljön. Azáltal, hogy a nemzeti himnusz szövegébe bekerültek e sorok: „Isten őrizze és tartsa meg örökké nemzetünket!” és „Koreai nép, maradj hű a koreai úthoz!”, a Koreai Köztársaság örökölte és megőrizte azt a nemzeti szellemet, amely a Mennyei Szülő akaratával való kapcsolódáson alapul, és amely által a *han* nép választott néppé lett.

253 *Tehan Minguk* (大韓民國) „Koreai Köztársaság”

254 *minguk* (民國)

255 *Han* (韓)

256 *Kodzszoszon* (古朝鮮, i.e. 2333–108)

257 *Szamhan* (三韓): Három *Han*

258 *te* (大): nagy

11-2) Az ENSZ támogatása a koreai háború idején

Bár Korea 1945-ben, a második világháború végén felszabadult a japán uralom alól, a koreai nép körében az ideológiai különbségek a délen működő amerikai katonai kormányzat, valamint az északi szovjet polgári közigazgatás körül kezdtek kikristályosodni. Ez végül 1948-ban Korea hivatalos kettészakadásához vezetett, amikor a félszigetet két országra, Észak- és Dél-Koreára osztották, nagyjából a 38. szélességi kör mentén, ahogyan azt a szövetséges hatalmak a háború után kijelölték. Az Egyesült Államok és a Szovjetunió felügyelete alatt a dél és az észak különböző rendszereken alapuló, független kormányokat hozott létre: az egyik demokratikus, a másik kommunista volt. Mindkét fél kijelentette abbeli szándékát, hogy a félszigetet fegyveres úton egyesíti.

Mindössze két évvel később, 1950. június 25-én Észak-Korea hadüzenet nélkül átlépte a 38. szélességi kört dél felé, és ezzel kitört a koreai háború. A következő három évben a frontvonalak a félsziget déli és északi részei között hullámoztak, súlyos pusztítást okozva az egész országban, míg végül fegyverszünetet kötöttek. A koreai háború a hidegháború első jelentős katonai konfliktusát jelentette a második világháború után. A demokratikus és kommunista ideológiák teljes körű összecsapásba kerültek, amelyben Észak- és Dél-Korea mellett a Kínai Népköztársaság, a Szovjetunió és az ENSZ-erők is részt vettek.

A háború kitörésére válaszul az Egyesült Nemzetek Szervezete nemzetközi koalíciós erőt szervezett, amelybe 16 ország küldött

csapatokat Dél-Korea támogatására. Összehívták az ENSZ Biztonsági Tanácsát, és mivel a Szovjetunió képviselője nem volt jelen, így nem tudott vétót emelni, jóváhagyták az ENSZ-erők bevetését a Koreai-félszigeten. 1950. július 7-én Douglas MacArthur tábornokot nevezték ki az ENSZ-erők főparancsnokává. Az elsőként érkező ENSZ-erők segítettek kialakítani a védelmi vonalat a *Nakdong* folyónál, majd MacArthur tábornok *incshoni* partraszállása jelentette az ENSZ-erők nagy ellentámadásának kezdetét.

A 16 ENSZ-tagállam részvétele a béke érdekében megvalósuló nemzetközi együttműködést jelképezte. Mennyei Szülő, aki a *han* népet választott néppé tette, 16 ország ENSZ-erőit mozgósította, hogy megvédjék Igaz Anyát, az Egyszülött Lányt, aki a 6000 éves gondviselés beteljesítésére született. Így Igaz Anya, aki a háború kitörésekor mindössze hét éves volt, biztonságban növekedhetett fel Mennyei Szülő védelme alatt.

11-3) Hittel teli élet a Menny védelme alatt

Igaz Anya olyan családban született, amelynek buzgó hitélete a visszatérő Úr fogadására készült. Tiszta, a Mennyhez igazodó környezetben nőtt fel. Miután Korea 1945-ben felszabadult, és Észak-Koreában a kommunista rendszer vette át a hatalmat, a vallásüldözés felerősödött. Sokan délre menekültek, hogy elkerüljék ezt. Miközben északon maradtak, hogy várják a visszatérő Messiás eljövételét, Igaz Anya anyai nagymamája, *Cso Vonmo* és édesanyja, *Hong Szune Demonim* a vallásüldözés ellenére is megtartották abszolút hitüket, és emiatt 11 napra börtönbe kerültek.

1948-ban a Mennyei Szülő úgy vezette ezt a három nőt, akik mindannyian egyetlen lányok voltak, hogy megszökjenek az észak-koreai kommunista rendszer elől, és délre menjenek. Meg akarta védeni Igaz Anyát, és biztosítani, hogy elérje azt a kort, amikor maga dönthet élete útjáról. Az úton a kommunista és a dél-koreai katonákkal való találkozások többször is közvetlen veszélybe sodorták őket. A nehéz, megpróbáltatásokkal teli út során azonban *Cso Vonmo* nagymama, *Hong Szune Demonim* és Igaz Anya időről időre megálltak, és még az úton is három meghajlást ajánlottak fel Mennyei Szülőnek.

Mennyei Szülő megvédte Igaz Anyát, édesanyját és nagyanyját a dél felé vezető úton, és elvezette őket *Hong Szune* testvéréhez, Igaz Anya nagybátyjához, *Hong Szundzsonghoz* Szöulban. Nem sokkal a koreai háború 1950-es kitörése után Mennyei Szülő ismét megvédte őket, amikor *Szöulból Csholla* tartományba menekültek, majd később visszatértek *Szöulba*. Az 1951. január 4-i evakuálás során Igaz Anya, aki még nyolcéves sem volt, édesanyjával *Teguba* indult, majd *Teguból a Csedzsu*-szigetre költöztek. Ott, nyers ételekből álló aszkéta étrenden élve, továbbra is buzgó hitéletet folytattak. Később *Hong Szundzsong* nagybácsi hívására visszatértek a déli tartományokból, és *Cshuncshonban* telepedtek le, nem messze az észak-koreai határtól.

Igaz Anya személyesen tapasztalta meg a koreai háború pusztító valóságát. Ezek az emlékek mélyen a szívébe vésődtek, ezért őszintén imádkozott azért, hogy az emberiségnek ne kelljen tovább szenvednie a hidegháborús megosztottság és a katonai konfliktusok fájdalmától, hanem egy békével és szeretettel teli világban élhessen, Mennyei Szülő teremtmése eszményének beteljesedéseként.

11-4) Az Egyszülött Lány felkészülése

Így az Egyszülött Lány megszületéséhez szükséges családi, törzsi, nemzeti és világszintű győzelmek alapjára építve Igaz Anya Mennyei Szülő vezetése alatt nőtt fel. Gyermekkorában édesanyjától és naganyjától azt hallotta, hogy Isten az ő Atyja. Hitéletének során, Istennel való közvetlen kapcsolatán keresztül, a Menny vezetése alatt érett meg.

Egyszülött Lányként megvalósította egyéni felelősségét, megőrizte tisztaságát és szemérmességét, és beteljesítette az első áldást, ahogyan az a Teremtés Elveiben szerepel.

Végül, 1959 késő őszén Mennyei Szülő különleges üzenettel közvetlenül megjelent Igaz Anya előtt, és így szólt: „Én vagyok az Alfa és az Ómega; még a világ teremtése előtt a világegyetem Anyjára vártam.” Ez megerősítette Igaz Anyát, aki Egyszülött Lányként betöltötte felelősségét, abban, hogy neki kell a Bárány menyegzője menyasszonyává válnia. Ezzel Mennyei Szülő, aki kiválasztotta a *han* népet és általuk munkálkodott, beteljesítette a választott nép felállításának második célját.

11-5) A Bárány menyegzője

A Bárány menyegzője a Biblia szerint az az örömteli esemény, amely által a visszatérő Messiás eljön, hogy megváltást hozzon az emberiségnek. A Bárány menyegzője nem más, mint a Mennyei Szülő vérvonalához tartozó igaz házaspár egyesülése: az a Szent Menyegző, amellyel megjelennek az emberiség Igaz Szülei.

Igaz Anya már kora gyermekkorától olyan kinyilatkoztatásokat kapott, hogy ő lesz a Menny menyasszonya. Erre nagymamája, *Cso Vonmo* és édesanyja, *Hong Szune* már családi szinten alapot készített elő buzgó hitéletükkel. Igaz Anya mindig úgy gondolt Mennyei Szülőre, mint az ő Atyjára, ezért természetes módon tanulta meg az abszolút hit, az abszolút szeretet és az abszolút engedelmség életét. Amikor kinyilatkoztatást kapott arról, hogy közeleg a Szent Esküvő, önzetlen szívvel imádkozott.

1960. február 26-án az Egyszülött Lány, Igaz Anya találkozott Igaz Atyával, a Messiás Második Eljövetelével. Igaz Atya, aki 15 éves korában kapta elhívását Jézustól a visszatérő Messiásként, azon munkálkodott, hogy beteljesítse a második eljövetel célját, és megteremtse mind a keresztény, mind a nemzeti szintű alapot az Egyszülött Lány fogadására, és sikeresen megtartsa a Jelenések könyvében megjövendőlt Bárány menyegzőjét. Igaz Anya, aki Egyszülött Lányként született meg a Menny által előkészített *han* nép körében, a Mennyei Szülő által lett megpecsételve a Bárány menyegzőjének menyasszonyaként, és eltökélte, hogy válaszol Isten hívására, és menyasszonyként részt vesz a menyegzőn. Ezt követően április 11-én (a holdnaptár szerinti 3. hónap 16. napján) megtartották a Bárány menyegzőjét, az Igaz Szülők történelmi Szent Esküvőjét.

Ezzel Mennyei Szülő beteljesítette a *han* nép kiválasztásának harmadik célját, és megvalósította a teremtés eszményét.

11-6) Az Igaz Szülők megjelenése

Az Igaz Szülők Szent Esküvője a Jelenések könyvében megjövendőlt Bárány menyegzőjének beteljesedése volt, egy olyan történelmi nap, amikor az eredeti Ádám és eredeti Éva Igaz Szülőkként jelentek meg. Mennyei Szülő teremtetési eszménye az volt, hogy Ádám és Éva elérjék a tökéletességet, részesüljenek a házassági Áldásban, Igaz Szülőkké váljanak, és megalapítsanak egy igaz családot. Ám Ádám és Éva bűnbeesése miatt az igaz családok megvalósulása késett. Ezért Mennyei Szülő megváltó gondviselése arra törekszik, hogy az Egyszülött Fiút és az Egyszülött Lányt a Bárány menyegzője által a Menny családjává segítse, és helyreállítsa az egész emberiséget, mint Mennyei Szülő gyermekeit. Kétezer évvel ezelőtt Jézusnak meg kellett volna találania az előkészített menyasszonyt. Együtt részt kellett volna venniük a Szent Menyegzőn, és így Igaz Szülőkké válniuk. Mivel ez nem teljesedett be, Jézusnak újra el kellett jönnie. Mennyei Szülő elküldte az Egyszülött Lányt, hogy a Messiás Második Eljövételével együtt részt vegyen a Bárány menyegzőjén.

Az Igaz Szülők megjelenése a Szent Esküvő által egy történelmi pillanat volt, amikor az emberiség példátlan módon belépett Isten gondviselésének végső szakaszába, túllépve az Ó- és az Újszövetség korán, és megkezdve a Beteljesedett Szövetség korát. Ez az esemény egyben annak a korszaknak a megnyílását is jelentette, amelyben az Igaz Szülők eszménye, vagyis a teremtetés eszménye megvalósul azáltal, hogy Mennyei Szülővel a középpontban létrejön a Menny vérvonala a földön. Ez megnyitotta az utat az emberiség számára, hogy helyreállítsák szülő-gyermek kapcsolatukat Mennyei Szülővel.

Az új szeretet és vérvonal földi megalapítása Mennyei Szülővel a középpontban történelmi fordulópontot jelentett a megváltás gondviselésében, és megnyitotta az utat az új Menny és az új föld felé, amely összhangban áll Mennyei Szülő eredeti, teremtéskori eszményével.

12 A Menny, a Föld és az Emberiség Igaz Szüleinek munkássága

12-1) A Házassági Áldás ajándéka

Szent Esküvőjük után az Igaz Szülők — az egész emberiség Igaz Atyja és Igaz Anyja — megnyitották az utat a Házassági Áldás felé, amely újjászületést és megváltást hoz az egész emberiség számára. A fajok, vallások és nemzetek közötti gondviselési eseményként a Házassági Áldások forradalmi és történelmi jelentőségű alkalmak, amelyek az embereket Mennyei Szülő igaz fiaivá és leányaivá formálják. Az eredendő bűn megbocsátást nyer ezen újjászületési szertartás által, amelyet egyedül az Igaz Szülők végezhetnek el, akik akkor jelentek meg, amikor Szent Esküvőjüket Mennyei Szülő vezette. Az Áldás ezért a legnagyobb elképzelhető kegyelem. Amikor a férfiak és nők Mennyei Szülőt középpontba állítva, örök kapcsolatra lépnek az áldott házasságban, és eredendő bűntől mentes, a bűnbeeséshez nem kötődő gyermekeket hoznak világra, a világ fokozatosan megtelik az általuk létrehozott eszményi családokkal.

Az évek során számos Áldás-szertartás révén — az 1961-es 36 pár Áldásától kezdve a 2000-es 400 millió pár Áldásán, a 2001-es Világbéke Áldáson, a vallásközi lelkeszi Áldásokon, sőt a szellemi világ Áldásain át — az Igaz Szülők továbbra is lebontják a nemzetek, fajok és vallások közötti falakat, és megnyitják az utat, hogy az egész emberiség egyetlen világcsaláddá váljon Mennyei Szülő alatt.

12-2) Az Igaz Szülők és a megváltás gondviselése

Az Igaz Szülők győzelmet arattak mint a Mennyei Szülő szeretetének valóságos objektumpartnerei, és családjukban beteljesítették a négypozíciós alapot. Mennyei Szülő eszményének megfelelően megalapították az igaz szeretetet, az igaz életet és az igaz vérvonalat a földön, majd ezt a Házassági Áldás által a családtól a törzs, a nép, a nemzet és a világ szintjére terjesztették ki, a Mennyei Szülőt középpontba állító béke világa felé haladva. Ahogy a helyreállítás gondviselése előrehaladt, az Igaz Szülők minden korszaknak megfelelő jóvátételi feltételeket teljesítettek, és ezekhez kapcsolódóan kihirdetési szertartásokat tartottak, hogy megakadályozzák Sátán beavatkozását.

12-3) Világszintű küldetés az Amerikai Egyesült Államokkal a középpontban

Miután 1971-ben nemzetközi tevékenységeik központját Koreából az Amerikai Egyesült Államokba helyezték át, az Igaz Szülők közel 40 éven át a keresztény világ központjából vezették békemozgalmukat és az igaz családok mozgalmát. Az 1970-es években, mint „tűzoltók és orvosok, akik Amerikát jöttek megmenteni”, azon fáradoztak, hogy újjáélesszék Amerika alapító szellemét, egy Mennyei Szülőre összpontosító nemzetként. A „kommunizmus feletti győzelem” („Victory Over Communism”) mozgalmat a demokratikus világ megerősítésének céljával vezetve döntő hozzájárulást tettek a kommunizmus felszámolásához. A fiatalokat az Isteni Alapelv

tanításával nevelték, és komoly erőfeszítéseket tettek a vallások közötti harmónia érdekében. Az Igaz Szülők nagyszabású spirituális ébredési gyűléseket is tartottak: 1974-ben a Madison Square Gardenben, majd 1976-ban a Yankee Stadionban és a Washington-emlékműnél. Az Egyesült Államokkal a középpontban a nemzetközi gondviselési küldetés vezetése megnyitotta az utat egy szélesebb, világszintű győzelem felé.

12-4) A hidegháború befejezése érdekében végzett munka

Mivel a kommunista ideológia tagadja Mennyei Szülő létezését, az Igaz Szülők úgy látták, hogy a kommunizmus jelenti a legnagyobb veszélyt a világbékére. Ezért kiterjedt „kommunizmus feletti győzelem” („Victory Over Communism”) tevékenységeket folytattak, elsősorban Koreára, Japánra és az Amerikai Egyesült Államokra összpontosítva. Ez végül eredményes találkozásokhoz vezetett olyan kommunista vezetőkkel, mint Mikhail Gorbachevvel a Szovjetunióban, valamint *Kim Ir Szennel* Észak-Koreában. Azóta a Koreai-félsziget újraegyesítéséért végzett munkájukkal kezdve egy olyan mennyei, egységes világért folytatnak mozgalmat, amelynek Mennyei Szülő lesz a középpontjában. Az igaz szeretet ereje által hozzájárultak a hidegháború befejezéséhez, és kiszélesítették a béke felé vezető utat.

12-5) A *Cshon Il Guk* megnyitása

Az Igaz Szülők élete egy nagy utazás volt azért, hogy megszabadítsák Mennyei Szülőt mélységes bánatától, megváltást hozzanak az emberiségnek, és megvalósítsák a tartós béke eszményi világát. Elsősorban azóta, hogy 2001-ben kihirdették „Isten királysága trónra emelését”, erőfeszítéseiket „A Béke és Egység Kozmikus Nemzetének”²⁵⁹, a *Cshon Il Guk*nak, a földi mennyországnak a megteremtésére összpontosították.

A „Menny és Föld Szüleinek Szent Áldási Szerződése a *Cshon Il Guk* megnyitásáért”, a „Kozmosz Szülőjének és a Menny és Föld Szüleinek trónra emelési szerződése, akik az Áldott családok felett a béke és egység királyaként és királynőjeként uralkodnak”, a „*Cshon Dzsong Gung*ba való belépés szerződése és az Igaz Szülők megkoronázása mint a Menny és föld béke-királya és béke-királynője”, valamint „Isten, a királyok Királyának megkoronázása felszabadításának hatalmával” gondviselési győzelmein keresztül az Igaz Szülők előkészítették a szuverenitást, az állampolgárokat és a területet, hogy a világ népei a *Cshon Il Guk*ban követhessék Mennyei Szülőt. Megtartották a „Kozmikus nagygyűléseket a Menny, Föld és Emberiség Igaz Szüleinek letelepedéséért, akik Isten megtestesüléseként hirdetik az Igét”, és kijelentették a világ előtt, hogy az Igaz Szülők eggyé váltak a Mennyei Szülővel, és szilárdan megtelepedtek mint az Ige megtestesülése.

Ezekre az eredményekre alapozva az Igaz Szülők kihirdették küldetésük győzelmes beteljesítését a Menny és a föld szintjén.

259 *Cshon Il Guk* (天一國) „A Béke és Egység Kozmikus Nemzete”

Miután Igaz Atya 2012-ben a szellemi világba távozott, Igaz Anya, mint az Egyszülött Lány és a Menny, Föld és Emberiség Igaz Szüleinek valóságos megtestesülése, „megállás nélküli előrehaladást” hirdetett. A *Cshon Il Guk* Alapításának Napja²⁶⁰ kihirdetésével Igaz Anya 2013-ban bátran megnyitotta *Cshon Il Guk*ot, és azóta is vezeti az annak szilárd megalapozására és valóságos beteljesítésére irányuló gondviselést.

Igaz Anya, aki 6000 év előkészülete után az Egyszülött Lány először eljövetele, a *Cshon Il Guk* 2013-as megnyitása óta megállás nélkül munkálkodik. Feltárta és kihirdette Isten elveszett nevét, a „Mennyei Szülő” nevet; a *Cshon Il Guk* szentírásainak összeállításával és a *Cshon Il Guk* alkotmányának kihirdetésével megalapozta a *Cshon Il Guk* hagyományainak és hitéletének alapját. Igaz Anya szívét beleadva nevelte a tehetséges fiatalokat a *Cshon Il Guk* megszilárdítása érdekében, többek között a *Vonmo Pjonge* Alapítvány²⁶¹ ösztöndíjai és a UPA, a *Universal Peace Academy* létrehozásával. Emellett a három nemzedékből álló Igaz Család megszilárdítására is összpontosított, az Igaz Szülőkkel az abszolút középpontban.

Emellett Igaz Anya megalapította és kiosztotta a *Sunhak* Békédíjat, előmozdítva az Igaz Szülők békefilozófiáját és ösztönözve a világ békéjéhez hozzájáruló törekvések terjedését.

Ez az időszak alatt Igaz Anya, az Egyszülött Lány, egyedül haladt előre azzal a szívvel, hogy egyetlen tűt is megtaláljon a kimondhatatlanul nehéz, sivatagi homokviharra emlékeztető

260 A *Cshon Il Guk* Alapításának Napja (天一國基元節, 2013)

261 *Vonmo Pjonge* Alapítvány (圓母平愛獎學院, alapítva: 2013)

gondviselési körülmények között, és végül elérte hét nemzet, egy kontinens és hét vallási rend helyreállításának gondviselési győzelmét, és ezt felajánlotta Mennyei Szülőnek.

E győzedelmes út alapján, a *Cshon Il Guk* Alapításának Napja hetedik évfordulóján, 2020-ban Igaz Anya az egész menny és föld előtt kihirdette a *Cshon Il Guk* megszilárdulásának győzelmét, ahol Isten mint Mennyei Szülőnk a földön lakozik. Igaz Anya minden embert gyermekeiként ölelt magához, és kiterjesztette a Mennyei Szülő Szent Közösségének hatalmas ernyőjét, amely még a szellemi világot is magába foglalja. A Mennyei Szülő Szent Közösségén keresztül Igaz Anya feltárja az egész világegyetem számára, hogy Isten egyszerre Mennyei Atyánk és Mennyei Anyánk.

12-6) A cshonbo családok regisztrációja

Igaz Anya a Menny, Föld és Emberiség Igaz Szüleinek egységén alapuló gondviselési korszakot vezet, Igaz Anyával a földön és Igaz Atyával a szellemi világban. Az Igaz Szülők hatalmas kegyelmet adományoztak a megáldott családoknak, akik az egész emberiséget képviselik, hogy örökölhessék a gyermeki hűség szeretete, a *hjudzsong*²⁶² hagyományát, és *cshonbo*²⁶³ családokként kerüljenek bejegyzésre, akik örökölték az Igaz Szülők győzelmeit.

Az Igaz Szülők továbbadják hagyományaikat az Áldott családoknak, hogy azok szeretettel és büszkén tanúskodhassanak a világ emberei előtt az Igaz Szülőkről, akik egész életüket Mennyei Szülő akaratának

262 *hjudzsong* (孝情): a gyermeki hűség szeretete

263 *cshonbo* (天寶): „a Menny kincsei”

szentelték, és hogy hozzájuk hasonlóvá válhassanak. A *cshonbo* családok tekinthetők a *Cshon Il Guk* valódi polgárainak, a Mennyei Szülő álma eredeti, tiszta és makulátlan családjainak. Igaz Anya lehetővé tette minden Áldott család számára, hogy betöltse felelősségét, és az Igaz Szülők győzelmeinek birodalmát örököelve *cshonbo* családként kerüljön bejegyzésre, akiket leszármazottaik nemzedékeken át tisztelnek és szeretnek majd.

12-7) A Cshonsim Von imacsarnok

A *Cshon Il Guk* megszilárdításának részeként az Igaz Szülők a HJ Menny és Föld Oktatóközpont területén található *Dzsongsim Von* imacsarnokot *Cshonsim Vonnak*²⁶⁴ nevezték át. A bejelentés a 2020-as *Cshonbo* Fesztivál Győzelmi Ünnepségén hangzott el. Ez a változás a Menny, Föld és Emberiség Igaz Szüleinek győzelmein, valamint a *Cshonsim Von* imacsarnokban folyamatosan megtartott éjszakai imavirrasztások sorozatán alapult. Az Igaz Szülők megáldották a *Cshonsim Vont*, mint az odaadás, a felajánlások²⁶⁵, a *csongszong* világközpontját, Cshon Il Guk hitéleti és szellemi gondviselésének központi csarnokát, valamint Cshon Il Guk vezetőinek és megáldott családjainak szellemi nevelési és fejlődési központját.

A *Cshonsim Von* a szellemi születés helye, ahol az Áldott családok együtt rezonálhatnak a *cshonsimmel*²⁶⁶, a Menny szívével, megtisztulhatnak és meggyógyulhatnak a felajánlások és az ima által,

264 *Cshonsim Von* (天心苑): „a Menny Szívének kertje”

265 *csongszong* (精誠): odaadás, felajánlás

266 *cshonsim* (天心): a Menny szíve

és életüket a Menny szívéhez igazíthatják. Emellett az éjszakai virrasztások, a szellemi képzés és a nevelés által a *Cshonsim Vonban* — ahol Igaz Anya, a földön megtestesült Szentlélek, együtt munkálkodik a szellemi világban lévő Igaz Atyával — az Igaz Szülők olyan rátermett férfiakat és nőket nevelnek, akik a tiszta vízhez hasonlóan közvetíthetik a Menny tiszta és szent szívét. Ily módon az Igaz Szülők szeretettel kormányozzák a *Cshon Il Guk* népét, és kiterjesztik annak hatókörét.

13 A mennyei egységes világ felé

13-1) A *Cshon Von Gung Cshonil* Szentélyének megnyitása

A *Cshon Von Gung*²⁶⁷, amely magában foglalja a *Cshonil* Szentélyt²⁶⁸ ahol Mennyei Szülő lakozik, a *Cshon Il Guk* legfőbb adminisztrációs központjaként szolgál, ahonnan a Menny, Föld és Emberiség Igaz Szülei (azaz Isten és az Igaz Szülők egységben) közvetlenül kormányozzák a világ minden emberét. Így ez jelenti Mennyei Szülő közvetlen uralma korszakának kiindulópontját, amelyben a győztes Igaz Szülők közvetlenül követhetik Mennyei Szülőt a földön. Az Igaz Szülők a *Cshon Von Gung*ot Mennyei Szülő otthonaként és templomaként építették fel és ajánlották fel, hogy a 6000 év után felragyogott új teremtes korszakában követhessék Mennyei Szülőt.

A *Cshon Von Gung Cshonil* Szentélye²⁶⁹ történelmi belépési szertartásával 2025-ben végre megvalósulhat Mennyei Szülő régóta dédelgetett álma, hogy egységben éljen minden emberrel. A láthatatlan „Éjszaka Istene” látható „Nappali Mennyei Szülőként” nyilvánul meg, felveszi az Igaz Szülők alakját, és belép a *Cshonil* Szentélybe. Ezt követően Mennyei Szülő az egész emberiség szülőjeként él az elkövetkező évezredekben át, és közvetlenül kormányozza a földi világot. Ez Mennyei Szülő tervének beteljesedése: egységben lenni a győzedelmes Igaz Szülőkkel és minden újjáteremtett emberrel, együtt élni velük először a földi

267 *Cshon Von Gung* (天苑宮)

268 *Cshonil* Szentély (天一聖殿)

269 A *Cshon Von Gung Cshonil* Szentélye (天一聖殿入宮式)

mennyei királyságban, majd örökké a Mennyben. Isten gondviselésének alfája és ómegája, valamint a Menny és föld megtestesült középpontja révén a *Cshon Von Gung* a mennyei egységes Korea és a mennyei egységes világ felé vezető szellemi és földrajzi kiindulópont.

13-2) Isten és az emberek mint a szeretet egy teste

Mennyei Szülő Ádámot és Évát azzal a vággyal teremtette, hogy minden ember békében és boldogságban éljen testvérként, egy családként, amely Mennyei Szülőt szolgálja. A szív kultúráján alapuló világ, ahol Isten és minden ember a szeretet egy testét alkotja, olyan világ, amelyben szívünk az igaz szeretet által kapcsolódik össze. Egy ilyen világban a Mennyei Szülő iránti *hjudzsong* („a gyermeki hűség szeretete”) indíttatásából minden ember törődne a másikkal, igaz szeretetet adna és fogadna, és örömmel alkotna egyetlen kultúrát, túllépve nemzet, faj, vallás és hagyomány határain. Az emberiség egy családjának eszménye, amelyet Mennyei Szülő látni szeretne, egy olyan világ, ahol nincsenek háborúk, konfliktusok vagy viszályok, hanem minden ember a szeretet által egyesül. Ez a Mennyei Királysága a földön és a Mennyben.

E cél megvalósításához az Áldott családoknak mennyei törzsi messiásokká kell válniuk, törekedve arra, hogy Mennyei Szülő akaratát elterjesszék az egész világon, és *cshonbo* családokká, példamutató, eszményi családokká váljanak, akik törzseiket és nemzeteiket mint a Menny, Föld és Emberiség Igaz Szüleinek

képviselői vezetik. Emellett az Áldott családoknak saját közösségeikben kell lerakniuk annak a *Cshon Il Guk*nak a kézzelfogható alapjait, amelyben az Igaz Szülők szeretete másokhoz is eljut, és megvalósul az igaz családok eszménye.

13-3) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének megújítása

Az Igaz Szülők felismerték, hogy pusztán a politikai hatalom nem elegendő a béke világának megteremtéséhez, és hogy a politikának együtt kell működnie a vallással. Az Egyesült Nemzetek Szervezete 1945-ös megalakulása óta számos tevékenységet támogatott a világ békéjének előmozdítása érdekében. Azonban az, hogy a nagyhatalmak saját nemzeti érdekeiket helyezték előtérbe, feltárta az ENSZ korlátait abban, hogy betöltse eredeti küldetését, a valódi béke megvalósítását. Bár az ENSZ-nek a világbéke megőrzését kellene elsődleges feladatának tekintenie, szem elől tévesztette eredeti küldetését, és különböző nemzetek érdekeinek szolgálatába állt. Az ENSZ korlátainak orvoslására az Igaz Szülők 2000. augusztus 18-án, az ENSZ székházában egy vallási testület létrehozását javasolták az ENSZ szerkezetének kiegyensúlyozására.

Javaslatuk szerint az ENSZ olyan kétkamarás testületté válna, amelyben a jelenlegi közgyűlés mellett egy vallási vezetőkből álló második kamara is helyet kapna. A cél az volt, hogy a nemzetközpontú működést a vallási vezetők részvételével egészítsék ki. 2003-ban az Igaz Szülők egy szellemi irányultságú ENSZ, azaz az Ábel-ENSZ létrehozását javasolták, amelynek központja

*Panmindzson*ban, Észak- és Dél-Korea határán lenne. Ugyanazon év októberében nyilatkozatot tettek a nemzeti határok megszüntetésére. 2007. szeptember 23-án tartották meg az Ábel-ENSZ alakuló közgyűlését, egy olyan párhuzamos ENSZ-jellegű szervezetét, amely a szellemi értékekre összpontosít.

Az ENSZ megújításának vízióját továbbfejlesztve az Igaz Szülők 2005-ben megalapították az Egyetemes Béke Szövetségét (Universal Peace Federation , UPF) mint az első szintű Ábel-ENSZ-t, és átfogó, globális erőfeszítéseket tettek Mennyei Szülő eszményi világának megvalósításáért.

A *Cshon Von Gung* az Ábel-ENSZ legfőbb irányítási központjaként szolgál, ahol a hívők és az igaz emberek Mennyei Szülővel a középpontban összegyűjtik elhatározásukat, és együttműködnek a mennyei egységes világ megvalósításáért, ezzel beteljesítve az Ábel-ENSZ gondviselését. Megerősítést nyer Mennyei Szülő abszolút szuverenitása a Menny, Föld és Emberiség győztes Igaz Szülein keresztül, és ezzel kezdetét veszi Isten királysága kézzelfogható kormányzásának korszaka.

13-4) A *Hjodzsong Cshonvon* mintaközösségének építése

Az 1960-as évektől kezdve az Igaz Szülők számtalan odaadó erőfeszítést²⁷⁰ tettek a *Kaphjong* megyében, a *Cshongphjong*-tó mellett fekvő területen, amelyet *Hjodzsong Cshonvonnak* neveznek, azzal a

270 *csongszong* (精誠): odaadás, felajánlás

céllal, hogy létrehozzanak egy mintaközösséget a *Cshon Il Guk* számára. Itt a világ minden tájáról, minden fajból, kultúrából, vallásból és nemzetiségből érkező emberek gyűlnek majd össze, és élnek együtt. A *Hjodzsong Cshonvon* fejlesztési projekt révén Igaz Anya ezt a területet az eredeti Éden kertjévé, egy eszményi közösség mintájává alakítja, amelynek középpontjában a *Cshon Von Gung* áll.

Ez a *Hjodzsong Cshonvon* közösség mintaképként szolgál az eszményi közösség számára a Koreai-félsziget közepén, amely a kiválasztott nép otthona, akik részesültek Mennyei Szülő igaz szeretetében. Itt az emberek egy nemzetközi családként élnek együtt. Mennyei Szülő szeretetének és áldásának megosztásával, először a *Hjodzsong* közösséggel, majd egész Koreával, végül a béke eszménye valósul meg, amikor a Mennyei Szülő iránti gyermeki hűség szeretete²⁷¹ az egész világon elterjed.

13-5) Az egész emberiség hazája

A *han* nép, amelyet a történelem hajnalától kiválasztottak és felkészítettek, még a nehézségek közepette is megőrizte identitását mint olyan nép, amelyet a Mennyei Szülő álmának beteljesítésére választottak ki. Jóságos és igaz természetükkel, valamint békeszeretetükkel nemzeti szintű alapot hoztak létre a Visszatérő Messiás és az első alkalommal megjelenő Egyszülött Lány számára, hogy a Szent Esküvő révén Igaz Szülőkké váljanak. A *han* nép sikeres erőfeszítései által alapján létrejött országgént Koreának, amelyhez az

271 *hjodzsong* (孝情): a gyermeki hűség szeretete

Igaz Szülők eljöttek, most mennyei egységes Koreává kell válnia, ahol Észak és Dél a Mennyei Szülővel a középpontban egyesül.

Ahhoz a Kánaánhoz hasonlóan, amelyet Izrael népe és a keresztények elképzelték, Korea az egész emberiség hazájává és az áldások forrásává válik. A mennyei egységes világ örök központi tengelyeként, az Igaz Szülők szülőföldjeként, és a szív kultúrájának központjaként fog ragyogni a gyermeki hűség odaadásának kultúrájaként, amely az igaz szereteten alapul, és ahol az emberek másokért élnek.

A Csendes-óceáni peremvidék civilizációja a történelem és minden civilizáció végső iránya. Ennek középpontjában a Koreai-félsziget áll, ahol Mennyei Szülő, a Teremtő, az Alfa és az Ómega akarata végre beteljesedhet. Egy új történelmi korszak hajnalodik, amelyben Mennyei Szülő királysága és világa újjászületik, és amikor felszabadul Mennyei Szülő hazája a *han* nép régóta vágyott földjén.

Ez a föld az Egyszülött Lány születésére lett előkészítve, és népét arra választották ki, hogy fogadják őt, amikor eljön. Hatezer év várakozás után az emberiség fogadhatta a Menny által felkészített Egyszülött Lányt, és miközben az emberek újjászületnek a Menny, Föld és Emberiség Igaz Szülein keresztül, most már itt a földön követhetik Mennyei Szülőt. A világ minden embere reménnyel, örömmel és boldogsággal fog énekelni az eredeti teremtés új korszakáról, amelyről a Mennyei Szülő az Édenkertben álmodott.

Szójegyzék

Ádám és Éva – Az első férfi és nő, akiket Isten megteremtett, és akiktől a hagyomány szerint minden ember származik.

Követni – Tisztelettel fordulni valaki felé, támogatni őt, és készen állni arra, hogy segítséget nyújtsunk neki.

Cshonbo család – Olyan család, amelyet hivatalosan elismertek azért, mert aktívan szolgálta a közösséget, és segített más családokat a Házassági Áldás elnyerésében.

Cshon Von Gung – Békeközpont Koreában, a földi béke előmozdítására és megvalósítására.

Cshonil Szentély – A *Cshon Von Gung*ban található kápolna (szentély).

Cshon Il Guk – Koreai elnevezés Isten királyságára a mennyben és a földön.

(Jóvátételi) feltétel – Meghatározott erőfeszítés vagy odaadás felajánlása (általában előre meghatározott időszakon keresztül) egy kívánt eredmény támogatására; például háromnapos böjt, vagy bizonyos imapontokért való imádkozás negyven napon át.

Debunim – Tiszteleti cím Hak Ja Han édesapja számára.

Demonim – Tiszteleti cím Hak Ja Han édesanyja számára.

Bűnbeesés – Az emberiség eltávolodása Istentől azáltal, hogy figyelmen kívül hagyta Isten útmutatását, és tiltott szeretetet, illetve önközpontú cselekedeteket választott.

Családi négypozíciós alap – Olyan szemléltető ábra, amely a férjet, feleséget és gyermeket mutatja, középpontban Istennel; vagyis egy Isten-központú család.

Alap – Gyakran azt jelenti, hogy valaminek a megvalósulásához szükséges feltételek létrejöttek egy időszakos lelki erőfeszítés vagy küzdelem során.

Alapítás Napja – Az a nap, amikor Isten kezdeti királyságát (koreaiul: „*Cshon Il Guk*”) kihirdették.

Hjodzsong – Új kifejezés, amely a *hjo* („gyermeki kötelesség”) és a *dzsong* („szív”) fogalmait egyesíti. Tágabb értelemben azt fejezi ki, hogy a gyermekek szeretete és cselekedetei szüleik és a Mennyei Szülő felé nemcsak kötelességtudatból, hanem szerető szívből erednek. Időnként „gyermeki hűségnek” vagy „gyermeki szívnek” fordítják.

Hjodzsong Cshonvon – Dél-Koreában fejlesztés alatt álló terület, amely Isten királyságának mintaközösségeként szolgál. A név jelentése: „a gyermeki szeretet mennyei kertje”.

Hjodzsong Cshonvon fejlesztési projekt – A *Hjodzsong Cshonvon* mintaközösség infrastruktúrájának kiépítését célzó projekt.

Jóvátétel – A múltbeli bűnök jóvátétele, akár tudatos erőfeszítéssel, akár az élet eseményeinek kibontakozása révén; illetve olyan

feltételek megteremtése, amelyek egy adott kezdeményezés sikerét segítik elő szellemi befektetések – például ima, böjt vagy jócselekedetek – által.

A földi Mennysország – Isten igaz szereteten alapuló királyságának eszméje, amely nemcsak a túlvilágon, hanem itt, ezen a földön is megvalósul.

A Bárány menyegzője – Az Igaz Szülők tanításaiban ez a Visszatérő Messiás és az Egyszülött Lány esküvői szertartását jelenti.

Házassági Áldás / Áldás – A házasságban adott áldás azon párok számára, akik elkötelezik magukat az egy férfi és egy nő örök egységének eszménye mellett.

Egyszülött Fiú / Egyszülött Lány – Olyan személy, aki „Istentől született”, és a bűnbeesés bármilyen nyomától mentesen jött a világra.

Gondviselés – Isten tervének kibontakozása.

A helyreállítás / megváltás gondviselése – Isten tervének kibontakozása az emberiség megmentésére.

Törzsi messiási küldetés – Az a szemlélet, hogy az ember Isten Igéjét elvigye kiterjedt családjához és rokonaihoz, és törekedjen megváltásukra.

Igaz Szülők – Sun Myung Moon, az Igaz Atya, valamint Hak Ja Han, az Igaz Anya, akik már fiatal korukban megértették Istentől kapott küldetésüket, és életüket a világbéke és az emberiség megváltása szolgálatába állították. Megvalósították Isten álmát azzal, hogy

helyreállították az Igaz Szülők pozícióját, amely az első ősök bukása miatt elveszett. Ebben a szerepben azon dolgoznak, hogy helyreállítsák az erős családok alapját a társadalomban, az igaz szeretet és béke forrásaként az egész világ számára.